

Μνήμων

Τόμ. 7 (1979)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ

Δ. ΛΟΥΛΕΣ : 'Ο βρετανικός τύπος για τη ναυμαχία του Ναβαρίνου •
B. KREMMYΔΑΣ : Καταγραφή των εμπορικών πλοίων του 'Ηρακλείου
τὸ 1751 • PENA ΣΤΑΥΡΙΑΝ - ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ : 'Ανέκδοτες ἐπιστολὲς τοῦ
Γ', Σκληροῦ στὸν Γ. Ν. Πολίτη • Τ. Ε. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ : Χρησιμολο-
γικὸ εἰκονογραφημένο μονόφυλλο τῶν ἀρχῶν τοῦ 18ου αἰῶνα • Α. ΠΟ-
ΛΙΤΗΣ : Προσπάθειες καὶ σχέδια τοῦ Φοριέλ γιὰ μιὰ δεύτερη ἐκδόση τῆς
συλλογῆς τῶν ἐλληνικῶν δημοτικῶν τραγουδιῶν • Φ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟ-
ΠΟΥΛΟΣ : Χειρόγραφα Φουρνᾶ Εὐρυτανίας • Ι. Κ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ : 'Η
διπλωματικὴ ἀλληλογραφία τῶν Bouligny - Mabili (τέλη 18' - ἀρχὲς 19'
αἰῶνα) • Γ. ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ : Ληστὲς καὶ λησταντάρτες στὴν Κεν-
τρικὴ 'Ελλάδα τὸ 1835 - 1836 • Κ. ΛΑΠΠΑΣ : Γύρω ἀπὸ τὸν 'Αλέ-
ξανδρο 'Ησαῖα καὶ τὶς λιθογραφίες του • Τ. Ε. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ : Σχό-
λιο στὴ «δεύτερη» ἐκδόση τῆς 'Εγκυκλοπαίδειας τοῦ Πατούσα (1710)
• ΟΛΓΑ ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ : 'Ο Ρήγας Φεραίος. Νέα στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα
τῆς Τεργέστης • ΠΡ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ : Στρατιωτικὴ συμφωνία Βρε-
τανίας - 'Ελλάδας (9 Μαρτίου 1942) • Η. FLEISCHER : 'Αντίποινα
τῶν γερμανικῶν δυνάμεων Κατοχῆς στὴν 'Ελλάδα 1941 - 1944 •
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ 1976

ΑΘΗΝΑ 1978 - 1979

Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ. ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ

ΟΛΓΑ ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ

doi: [10.12681/mnimon.210](https://doi.org/10.12681/mnimon.210)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ Ο. (1979). Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ. ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ. *Μνήμων*, 7, 150–174. <https://doi.org/10.12681/mnimon.210>

Τυπάλδος στις 6 Μαΐου 1713. Ὑποθέτω ἀπὸ τὸ 1713 τὸ χρόνο πρόσφορο γιὰ νὰ τοποθετήσουμε τὴν «τεχνητὴ ἀνακαίνιση» τῆς Ἑγκυκλοπαίδειας. Τὸ 1720 φαίνεται νάχει περάσει ὁ ἀνακαινισμένος τίτλος τῆς στὸν κατάλογο τοῦ τυπγράφου¹³.

Κέντρο Νεοελληνικῶν Ἑρευνῶν / Ε.Ι.Ε

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Ε. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ

Ο ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ

Ἀπὸ τὶς μελέτες ποὺ ὡς τώρα ἔχουν γραφεῖ γιὰ τὸν Ρῆγα Βελεστινλὴ δὲν φαίνεται νὰ ἔχει γίνει συστηματικὴ ἔρευνα στὰ ἀρχεῖα τῆς Τεργέστης, τῆς πόλης ὅπου ἔγινε ἡ σύλληψή του στὶς 19 Δεκεμβρίου 1797¹.

Στὸ Archivio Diplomatico di Trieste καὶ συγκεκριμένα στὸν φάκελο "Atti di Polizia Segreta 1797" βρέθηκαν δύο ἔγγραφα, γιὰ τὰ ὁποῖα θὰ γίνει

λίου, ὥστε ὁποῦ, ὑποβάλλει ὁ ἄγιος μεγαλομάρτυς ἐκδικεῖται τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ναοῦ του»
Ἔτσι γράφει στὶς 25 Μαΐου 1713 ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη ὁ Δ. Νοταρᾶς στὸ Χρυσάνθο Ἱεροσολύμων. Πηγὴ τοῦ γράμμα τοῦ Ν. Κομνηνοῦ-Παπαδόπουλου ἀπὸ τὴν Πάδοβα (Μ. Γ ε δ ε ὡ ν, Ἀρχεῖον Ἑκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τ. Α' 1911 σ. 133 - 136).

13. Κατάλογος Σάρου - Βόρτολη, Βενετία 1720: Φ. Ἡ λ ι ο ῦ, Προσθήκες Α' ὁ.π. σ. 146. Ἡ ἀναγραφὴ, ἀναλυτικὴ ἀλλὰ χωρὶς ὄνομα συγγραφέα, εἶναι τεκμήριο γιὰ νὰ ὑποστηριχτεῖ ὅτι ἀναφέρεται στὴν ἀνακαινισμένη ἔκδοσι. Τὸ βιβλίον σημειώνεται πολὺ συνοπτικὰ καὶ στοὺς ἐπόμενους γνωστοὺς καταλόγους Σάρου - Βόρτολη ὡς τὸ 1744 ποὺ ἔχουμε τὴν ἐπόμενη ἔκδοσή τους, πλήρῃ ἀνατύπωση τῆς ἀρχικῆς πρώτης ἔκδοσης τοῦ 1710, ὅπως δηλώνεται ρητὰ καὶ στὴν τυπωμένη ἄδεια ἔκδοσής της (16 Σεπτεμβρίου 1743).

1. Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ πὼς παρὰ τὸν σημαντικὸ ρόλο ποὺ διαδραμάτισε ἡ Τεργέστη στὴν ὅλη ὑπόθεση, δὲν μποροῦμε νὰ μιλάμε γιὰ εὔρεση πλούσιων νέων στοιχείων. Φαίνεται πὼς ὁ ὄγκος τῶν ἐγγράφων διαβιβάστηκε στὴ Βιέννη, ὅπως μπορεῖ νὰ συμπεράνει κανεὶς ἀπὸ τὰ ἔγγραφα ποὺ κυρίως ἔχουν δημοσιευθεῖ ἀπὸ τοὺς: Ε. L e g r a n d καὶ Σ π. Λ ά μ π ρ ο, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα ἐξαχθέντα καὶ δημοσιευθέντα ὑπὸ Αἰμ. Λεγρὰνδ μετὰ μεταφράσεως ἑλληνικῆς ὑπὸ Σπυρ. Λάμπρου, Ἀθ. 1891 (στὸ ἐξῆς: L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς) καὶ Κ. Ἀ μ α ν τ ο, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρῆγα Βελεστινλῆ, Ἀθ. 1930. Γιὰ μιὰ κάπως διεξοδικὴ βιβλιογραφία γιὰ τὸν Ρῆγα Βελεστινλὴ βλ. Α. Μ a n e s s i s, L'activité les projets politiques d'un patriote grec dans les Balkans vers la fin du XVIIIs., Balkan Studies, Γ (1962) 78 - 79 σημ. 9 καὶ κυρίως Α. Β ρ α ν ο ῦ σ η ς, Ρῆγας, Βασ. Βιβλιοθήκη ἀρ. 10, Ἀθ. 1953.

Στὸ Archivio di Stato di Trieste καμιά ἐνδειξη γιὰ τὸ πέρασμα τοῦ Ρῆγα ἀπὸ τὴν Τεργέστη δὲν ἔμεινε, ἀπ' ὅσο μπόρεσα νὰ διαπιστώσω. Πολὺ πιὸ φυσικὸ ἦταν νὰ μὴν ὑπάρχει κανένα στοιχεῖο, ἅμεσα σχετιζόμενο μὲ τὴν ὑπόθεση, στὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τεργέστης, ἀφοῦ ἡ Κοινότητα δὲν εἶχε καμιά ἀνάμειξη ἐπίσημα μὲ τὸ θέμα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν πρωτεύοντα ἢ μὴ ρόλο ποὺ διαδραμάτισαν μέλη τῆς ἢ ἀπλῶς Ἑλλήνες κάτοικοι τῆς πόλης.

λόγος στη συνέχεια ². Από το "Protocollo degli esibiti della Polizia di Trieste 1793 - 1800" του ίδιου αρχείου θα δημοσιευθούν οι ένδειξεις οι σχετικές με την υπόθεση του Ρήγα ³. Οι πληροφορίες που μās παρέχονται αφορούν συμπληρωματικές ένδειξεις της ανάκρισης του Ρήγα μετά τη σύλληψή του στην Τεργέστη καθώς και λεπτομέρειες για την αναχώρησή του από την Τεργέστη και τη μετάβασή του στη Βιέννη.

* *

Το πρώτο έγγραφο ⁴ έχει πάνω άριστερά την ένδειξη "Polizia Segreta" και απευθύνεται στον Διοικητή (Governatore) της Τεργέστης ⁵ συντάκτες του είναι ο Pittoni ⁶ και ο Streinz ⁷ και έχει ημερομηνία 21 Δεκεμβρίου 1797. Πρόκειται για την έκθεση των ανακριτών του Ρήγα Βελεστινλή και τις παρατηρήσεις τους, με βάση τις οποίες συντάχθηκε ή έκθεση του Διοικητή της Τεργέστης Brigido προς τον Υπουργό της Αστυνομίας στη Βιέννη βαρώνο Pergen, στις 22 Δεκεμβρίου 1797 ⁸: το πλήρες κείμενο της ανάκρισης φαίνεται πώς επισυνάφθηκε στην έκθεση του Brigido και διαβιβάστηκε στη Βιέννη ⁹. Τα στοιχεία που μās δίνονται εδώ συμπληρώνουν και διασαφηνίζουν τη συνοπτική έκθεση του Brigido.

Τα συμπεράσματα των ανακριτών συνοψίζονται σε έπτά (α - γ) παρατηρήσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνεται:

2. Archivio Diplomatico di Trieste (ADT), 13 F 4/I, Atti di Polizia Segreta 1797, άρ. έγγρ. 78, 80.

3. ADT, 9F₂, Protocollo degli esibiti della Polizia di Trieste, 1793 - 1800, anno 1798.

4. ADT, 13F 4/I, Atti della Polizia Segreta 1797, άρ. έγγρ. 78.

5. Διοικητής της Τεργέστης στά 1797 ήταν ο Conte Pompeo de Brigido. Γι' αυτόν βλ. A. Cr a t e y, Perigrafia dell' origine dei nomi imposti alle androne, contrade e piazze di Trieste, Τεργέστη 1808, σ. 269.

6. Για τον βαρώνο Pier Antonio Pittoni, Διευθυντή της Αστυνομίας της Τεργέστης, βλ. "Ο λ γ α ς Κ α τ σ ι α ρ δ ή, Έλληνικά διαβήματα στον Βοναπάρτη. Η περίπτωση του Γεωργίου Παλατινού, Έραμιστής, ΙΔ' (1977) 42 σημ. 14.

7. "Ο Friedrich Ignaz Streinz ήταν μέλος του Έπαρχιακού Δικαστηρίου της Τεργέστης (Tribunale Civico Provinciale) στον τομέα των έγκλημάτων (Archivio di Stato di Trieste, C.R. Governo, busta 549, 20 Maggio 1797). Για την πληροφορία αυτή ευχαριστώ θερμά τον Dr. Luigi Pavanello.

8. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 4 - 9. Το κείμενο του ADT παρουσιάστηκε στον Διοικητή της Τεργέστης στις 22 Δεκεμβρίου 1797.

9. Στην αρχή του εγγράφου που δημοσιεύεται εδώ δηλώνεται πώς ή προανάκριση διαβιβάζεται "hiemit" (με την παρούσα), στ' άριστερά δέ του κειμένου υπάρχει το σημείο ./., που δηλώνει πώς με την έκθεση ύπηρχε και επισυναπτόμενο έγγραφο, που όμως δεν βρέθηκε. Πρβλ. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 6(7) Brigido προς Pergen, 22 Δεκ. 1797, δηλώνει πώς διαβιβάζει «το πόρισμα της Άνακρίσεως, την οποία ή αυτοκρατορική Βασιλική Άστυνομική Διεύθυνσις διεξήγαγε περί αυτού». Την πρόσθετη αυτή άποστολή των πρακτικών της άνακρίσης μνημονεύει πάλι ο Brigido σ' έκθεσή του προς τον Pergen 29 Δεκ. 1797, βλ. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 36(37) - 38(39).

1) Ἡ ἀποστολὴ τῶν 3 κιβωτίων μὲ ἔντυπα πρὸς τὸν Ἀντώνιο Νιώτη¹⁰, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα εἶναι 1.000 ἀντίτυπα τοῦ Συντάγματος (Staatsverfassung) τοῦ Ρήγα γιὰ τὶς ἐλληνικὲς ἐπαρχίες, ποὺ ἦσαν κάτω ἀπὸ τουρκικὴ κατοχὴ, "der französischen Constitution gleichförmige" (= ὁμοιόμορφου πρὸς τὸ Γαλλικὸ σύνταγμα) καὶ πού, κατὰ τὸν ἰσχυρισμό του, ἀγόρασε γιὰ λογαριασμό του στὴ Βιέννη¹¹, (παρατηρήσεις a, f). 2) Ἀπὸ τὰ δύο γράμματα τοῦ Ρήγα πρὸς τὸν Κορωνιὸ¹² ἐπιβεβαιώνεται ὅτι ὁ Κορωνιὸς ἐπιχείρησε μιὰ πιστὴ μετάφραση τῶν "Droits de l'homme" καὶ ὅτι ὁ Ρήγας τοῦ ἔστειλε "gegen Recepisse" ἓνα ἀντίτυπο τοῦ Συντάγματος, παρὰ τὸν ἰσχυρισμό του ὅτι ἡ ἀλληλογραφία του μὲ τὸν Κορωνιὸ εἶχε μόνον φιλικὸ περιεχόμενο (παρατήρηση e)¹³. 3) Ὁ Ρήγας ὁμολογεῖ πὼς τὸ Σύνταγμα μαζί μὲ τὴν Προκήρυξη (Aufruf)¹⁴ σκόπευε νὰ τὸ μοιράσει καὶ νὰ τὸ διαδώσει στὴν Ἑλλάδα (παρατ. b). 4) Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο εἶχε μεταφράσει τὴν «Περιήγησιν τοῦ (Νέου) Ἀναχάρσιδος» καὶ εἶχε στείλει 1.000 ἀντίτυπα σὲ φίλους του στὴν Ἑλλάδα «ὥστε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ προκαλέσει μὲ ἐνθουσιασμό τὴν ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ ἐλευθερία ποὺ τόσο πολὺ ἐξυμνεῖται σ' αὐτὸ τὸ ἔργο» («um dadurch den Wunsch zu der in diesem Werk so sehr gepriesenen alt-griechischen Freyheit zu entflammen») (παρατ. c)¹⁵. 5) Ἀνά-

10) Ὁ Α. Νιώτης εἶναι μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Τεργέστης ἀπὸ τὸ 1796 (Ἀρχ. Κοινότη. Τεργέστης, Protocollo No 3, 1795 - 1813, σ. 117). Βλ. καὶ Β ρ α ν ο ὐ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 97 - 98.

11. Πρβλ. Ἀ μ α ν τ ο ς, ὁ.π., σ. 6(7). Ἀντίτυπο τοῦ συντάγματος διαβιβάσθηκε συνημμένο μὲ ἔνδειξη C., ἀλλὰ δὲν βρέθηκε μαζί μὲ τὴν ἔκθεση. 3000 ἀντίτυπα εἶχαν τυπωθεῖ μετὰ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ Ρήγα μέσα σὲ δυὸ νύχτες στὸ τυπογραφεῖο τῶν ἀδελφῶν Πούλιου στὴ Βιέννη, L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 17, 69.

12. Εἶχαν ἐπισυναφθεῖ στὸ πρωτόκολλο τῆς ἀνάκρισης μὲ τὴν ἔνδειξη A, B, ἀλλὰ δὲν βρέθηκαν (βλ. Β ρ α ν ο ὐ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 88) Πρβλ., L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 68(69) (ἀνάκριση Ρήγα) καὶ σ. 98(99) (ἀνάκριση Κορωνιοῦ). Γιὰ τὸν Κορωνιὸ καὶ τὶς σχέσεις του μὲ τὸν Ρήγα βλ. ἐνδεικτικὰ Β ρ α ν ο ὐ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 72, 77, 87 - 89, 100 σημ. 2.

13. Γιὰ τὴν τύχη καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ Συντάγματος τοῦ Ρήγα καθὼς καὶ ὅλου τοῦ «Ἐπαναστατικοῦ Μανιφέστου» βλ. Β ρ α ν ο ὐ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 94 - 97 καὶ 369 - 388 ὅπου δημοσιεύονται καὶ τὰ κείμενα. Ἐπίσης διεξοδικότερα βλ. Ἀ π. Δ α σ κ α λ ά κ η, Τὸ πολίτευμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τοῦ Ρήγα Βελεστινλή μετὰ τοῦ κειμένου τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, Ἀθ. 1962, ὅπου τὰ περὶ τῆς Γαλλικῆς ἐπίδρασης στὸ σύνταγμα τοῦ Ρήγα, ἐνῶ στὶς σσ. 74 - 112 δημοσιεύεται τὸ κείμενο τῆς «Νέας Πολιτικῆς Διοικήσεως τῶν κατοίκων τῆς Ρούμελης, τῆς Μ. Ἀσίας, τῶν Μεσογείων Νήσων καὶ τῆς Βλαχομπογδανίας» σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὸ Γαλλικὸ "Acte Constitutionnel du 24 Juin 1793 et Déclaration des droits de l'homme et du citoyen».

14. Πρόκειται γιὰ τὴν Ἐπαναστατικὴ Προκήρυξη ποὺ ἀποτελοῦσε τὸ πρῶτο κείμενο τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μανιφέστου τοῦ Ρήγα, βλ. Β ρ α ν ο ὐ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 371.

15. Γιὰ τὴ μετάφραση μέρους τοῦ Δ' τόμου τῆς «Περιγήσεως τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος εἰς τὴν Ἑλλάδα» ἀπὸ τὸν Ρήγα βλ. L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 12 (13)

μεσα στ’ ἄλλα ἔγγραφα τοῦ Ρήγα βρισκόταν “ein geschriebener politischer Katechismus für die neu-demokratisirten Griechen”. Πρόκειται γιὰ τὸν “ganz Demokratischen Katechismus” ποὺ μαζί μὲ δυὸ ἄσματα, τὴ μίμηση τῆς γαλλικῆς La Carmagnole καὶ τοῦ Freut euch des Lebens, καὶ τὸ «Στρατιωτικὸ Ἐγκόλπιον» βρέθηκαν σὲ χειρόγραφα κατὰ τὴν ἀνάκριση ¹⁶ (παρ. d). Αὐτὸ ποὺ κυρίως πρέπει νὰ προσεχθεῖ ἀπὸ ὅλη τὴν ἔκθεση εἶναι τὰ συμπεράσματα καὶ οἱ σκέψεις στὶς ὁποῖες καταλήγουν οἱ ἀνακριτές. Ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὰ ἔντυπα ποὺ βρέθηκαν προορίζονταν γιὰ τὴν γαλλοκρατούμενη Πρέβεζα ¹⁷ (παρ. g), ὥστε μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν Γάλλων νὰ εἶναι εὐκολότερες οἱ ἐπαναστατικὲς ἐπιχειρήσεις. Ἐπιβεβαιώνονται, σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη τους, ὅσα ἡ Διεύθυνση τῆς Ἀστυνομίας εἶχε ἀναφέρει, μὲ ἔκθεσή της πρὸς τὸν Διοικητὴ τῆς Τεργέστης στὶς 25 Αὐγούστου 1797 (I. J.: letzten ἢ laufenden Jahres, δηλ. τοῦ τελευταίου ἔτους, λέει τὸ κείμενο), σχετικὰ μὲ τὴν ἀποστολὴ ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὶς τουρκικὲς ἐπαρχίες πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγο Βοναπάρτη γιὰ νὰ ζητήσουν τὴν προστασία του, σὲ περίπτωσι ποὺ θ’ ἄρχιζε μιὰ ἐπανάστασι στὶς τουρκοκρατούμενες περιοχὲς (συμπέρασμα 1ο).

Τὸ περιεχόμενο τῆς ἀναφορᾶς ποὺ ὑπαινίσσονται οἱ ἀνακριτές, καὶ ἡ ὁποία φέρει τὴν ἡμερομηνία 25 Αὐγούστου 1797, δὲν μπόρεσα νὰ τὸ ἐντοπίσω. Ξέρουμε ὅμως ὅτι ὁ Pittoni στὶς 5 Ἰουλίου 1797 εἶχε στείλει ἔκθεσι στὸν Brigido ¹⁸, μὲ τὴν ὁποία τὸν πληροφοροῦσε γιὰ τὴ σχετικὴ προσπάθεια τοῦ Γ. Παλατίνου καὶ ἐνὸς Ἀνδρέα Πελοποννήσιου. Ποιὰ ἦταν ἡ συνέχεια ποὺ δόθηκε σὲ κείνη τὴν ἀναφορὰ δὲν εἶναι γνωστό. Τὸ πιθανότερο εἶναι πὼς ὁ Pittoni θὰ ἐπανῆλθε στὸ θέμα μὲ νέα ἔκθεσή του στὶς 25 Αὐγούστου τοῦ ἴδιου χρόνου.

κ.έ. καὶ 60(61). Ἐπίσης Β ρ α ν ο ὗ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 50-51 καὶ 331 - 357, ὅπου δημοσιεύονται καὶ τὰ τμήματα ποὺ μετέφρασε ὁ Ρήγας μαζί μὲ τὶς προσθήκες του.

16. Πρβλ. L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 66(67), ἀνάκριση Ρήγα. Γιὰ τὴν «Δημοκρατικὴ Κατήχησι» βλ. Α. Β ρ α ν ο ὗ σ η ς, ‘Ο «Πατριωτικὸς Ὑμνος» τοῦ Ρήγα καὶ ἡ Ἑλληνικὴ «Καρμανιόλα». Εἰς μνήμην Κ. Ἀμάντου (1874 - 1960). Ἀθ. 1960, σ. 300, σημ. 3. Γιὰ τὸ «Στρατιωτικὸ Ἐγκόλπιον» βλ. Β ρ α ν ο ὗ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 97-98. Π ο λ. Ἐ ν ε π ε κ ῖ δ η ς, Ἐκθεσίς περὶ τῶν τελευταίων ἐρευνῶν περὶ Ρήγα Βελεστινλή. Ἐγγραφα καὶ εἰδήσεις ἐξαχθεῖσαι ἐκ τῶν ἀρχείων τῶν πόλεων Βιέννης, Γκράτς καὶ Παρισίων. Πεπραγμένα τοῦ Θ’ Διεθνoῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου Θεσσαλονίκης Β’ (Ἀθ. 1955) 389 - 396. Γ. Γ. Λ α δ ᾱ ς - Ἀ θ. Χ α τ ζ η δ ῆ μ ο ς, Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1796 - 1799, Ἀθ. 1973, σ. 81 - 86.

17. Τὴν Πρέβεζα κατεῖχαν οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὶς 17 Ὀκτωβρίου 1797 μὲ τὴ Συνθήκη τοῦ Campo Formio. Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῶν ἐντύπων στὴν Πρέβεζα πρὸς κάποιον Λαυρέντιο Ἀλιάνδρο, βλ. L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 74(75,β). Πρβλ. Α. Β ρ α ν ο ὗ σ η ς, Ἀθ. Ψαλίδας. Ὁ διδάσκαλος τοῦ Γένους 1767 - 1824. Ὁ Πατριώτης — Ὁ Πολιτικός — Ὁ Ἀγωνιστής. Ἰωάννινα 1952, σ. 55.

18. Κ α τ σ ι α ρ δ ῆ, Διαβήματα στὸν Βοναπάρτη, ὁ.π., σ. 36 - 68.

Με τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνάκρισης αὐτῆς προσθέτουν τὶς πρόσφατες πληροφορίες ποὺ ἔχουν «ἀπὸ γνωστὰ ἔντιμα πρόσωπα» (*durch Vertraute rechtschaffene Personen*) ὅτι αὐτὸ τὸ «ἀπατηλὸ πνεῦμα» (*Schwindelgeist*) περιπλανᾶται στὴ Βιέννη καὶ κυρίως διαδίδεται μὲ ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνες νέους ποὺ σπουδάζουν στὴ Halle καὶ Leipzig¹⁹ καὶ ἐπιστρέφουν στὴ Βιέννη φέρνοντας μαζί τους καὶ τὶς ἀρχές τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος γιὰ ἐλευθερία καὶ ἰσότητα (συμπέρασμα 2ο). Ἐπόμενο εἶναι νὰ συσχετισθεῖ ἡ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ ἡ ἐκτόπωση τοῦ Συντάγματος μ' ὅλες αὐτὲς τὶς κινήσεις (συμπέρασμα 3ο).

Καταλήγοντας συνιστοῦν τὴ διαβίβαση τῶν εἰδήσεων στὸν Ὑπουργὸ τῆς Ἀστυνομίας στὴ Βιέννη, τὴ συνέχιση τῆς ἀνάκρισης στὴν Πρωτεύουσα, (ὅπου πιστεῦεται πὼς βρίσκεται τὸ κέντρο τῆς συνωμοσίας), γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ καὶ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Συντάγματος²⁰. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ρήγα Βελεστινλή θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ τοῦ ἀποσπάσουν πλήρη ὁμολογία καὶ πιστεύουν πὼς ἡ ἀνάκριση θὰ συμπληρωθεῖ ἐφ' ὅσον συλληφθεῖ καὶ ὁ Κορωνιός²¹.

* *

Τὸ δεύτερο ἔγγραφο²² ἀποτελοῦν οἱ διακοινώσεις τοῦ Streinz πρὸς τὸ Kreisamt²³ τοῦ Adelsberg (BA τῆς Τεργέστης, σημερινὴ Postumia) καὶ τὶς Ἀστυνομικὲς Διευθύνσεις τοῦ Laibach (Ljubljana), Graz καὶ Wien μὲ ὁδηγίες

19. Πρβλ. Ἄ μ α ν τ ο ς, ὁ.π., σ. 28(29). Οἱ Halle καὶ Leipzig ἀποτελοῦσαν σπουδαῖα κέντρα παιδείας γιὰ τοὺς Ἑλλήνες κυρίως τοῦ 18ου αἰ. Βλ. E. m. T u r c z y n s k i, Die deutsch-griechischen Kulturbeziehungen bis zur Berufung König Ottos, Μόναχο 1959, σ. 120, 128-131, 158, 172, 225 κ.ά. Ἀλλωστε καὶ διὰ μέσου Halle, Leipzig, Wien διαδίδεται ὁ Διαφωτισμὸς στὴν Ἑλλάδα. Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ θεωρήσουμε ἄσχετο μὲ τὸ θέμα τὸ γεγονός ὅτι δυὸ ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Ρήγα, οἱ Γ. Θεοχάρης καὶ Πούλιος καταφεύγουν στὴ Λειψία μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ Ρήγα, βλ. Ἐπιστολαὶ Γ. Π. Κρέμου καὶ Ἡθικὴ Στιχογραφία Α. Κ. Βυζαντίου ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Γ. Π. Κ ρ έ μ ο υ, Λειψία 1870 σ. XV - XVI. Π ο λ. Ἐ ν ε π ε κ ί δ η ς, Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν συντρόφων τοῦ Ρήγα, I. Μαυρογένη - Γ. Πούλιου - Γ. Θεοχάρη. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἀστυνομίας ἐν Βιέννῃ μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. Θεσσαλικά Χρονικά ΣΤ' (1955)29.— Β ρ α ν ο ῦ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 86.

20. Τὸ Σύνταγμα τυπώθηκε στὸ τυπογραφεῖο τῶν ἀδελφῶν Πούλιου στὴ Βιέννη, βλ. L e g r a n d - Λ ά μ π ρ ο ς, ὁ.π., σ. 16(17).

21. Ὁ Κορωνιός ἔλειπε στὴ Δαλματία ὅταν συνελήφθη ὁ Ρήγας. Μόλις στίς 18 Ἰαν. 1798 ἀγγέλλεται ἡ ἀφίξη τοῦ Κορωνιοῦ σιδηροδρόμου στὴν Τεργέστη, Ἄ μ α ν τ ο ς, ὁ.π., σ. 106(107) Brigido πρὸς Pergen 18 Ἰαν. 1798.

22. ADT, 13 F4/I, Atti di Polizia Segreta 1797, ἀρ. ἔγγρ. 80.

23. Τὸ Kreisamt (ἰταλικά Capitanato Circolare) ἦταν εἶδος ἐπαρχιακῆς διοίκησης ἀμέσως μετὰ τὸ Governo, ποὺ θεσπίστηκε ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Μαρίας Θηρεσίας, μὲ δικαιοδοσίες διοικητικῆς, γιὰ τὶς μικρὲς δὲ περιοχὲς καὶ ἀστυνομικῆς. Βλ. L u s c h i n v o n E b e n g r e u t h, Österreichische Reichsgeschichte, Βαμβέργη 1896, σ. 530.— H u g o H a n t s c h, Die Geschichte Österreichs, Γκράτς - Βιέννη - Κολωνία 1968, Β' σ. 157 - 158.

σχετικὲς μὲ τὴ μεταφορὰ τοῦ Ρήγα ἀπὸ τὴν Τεργέστη στὴ Βιέννη. Ἀξίζει νὰ παρατηρηθεῖ ἡ ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου, 30 Δεκεμβρίου 1797, δηλ. τὴν παραμονὴ τοῦ αὐτοτραυματισμοῦ τοῦ Ρήγα (τὴ νύχτα 31 Δεκ. 1797), γεγονὸς ποὺ ἀνέτρεψε προσωρινὰ τὰ μέτρα καὶ τὰ σχέδια τῆς μεταφορᾶς του καὶ τὰ κατέστησε ἰσχυρότερα ἕνα μῆνα ἀργότερα ²⁴. “Ὅπως φαίνεται πάντως ἀπὸ τὸ πρωτόκολλο τῆς Ἀστυνομίας τῆς Τεργέστης ²⁵, οἱ διακοινώσεις αὐτὲς εἶχαν ἤδη σταλεῖ στὸν προορισμό τους, ἀφοῦ τὸ Kreisamt τοῦ Adelsberg μὲ Nota του, ποὺ ἔφθασε στὴν Ἀστυνομία τῆς Τεργέστης στὶς 3 Ἰανουαρίου 1798 (Protocollo 1798, ἀρ. 2), ἀναφέρει ὅτι πῆρε τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν περαιτέρω πορεία τοῦ Ρήγα. Τὸ ἴδιο κάνει καὶ ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τοῦ Laibach (Protoc. 1798 ἀρ. 9. Ἡ Nota παραδόθηκε στὴν Ἀστυνομία τῆς Τεργέστης στὶς 10 Ἰανουαρίου 1798). Τὴν ἀνάθεση αὐτῶν τῶν ὁδηγιῶν στὴν Ἀστυνομία ὑπονοεῖ καὶ ὁ Brigido σὲ ἐγγράφον τοῦ πρὸς τὸν Pergen στὶς 29 Δεκεμβρίου 1798 ²⁶. “Ετοίμα θεωροῦσε τὰ πάντα καὶ ὁ Pittoni, ὅταν μὲ ἐκθεσὴ τοῦ πρὸς τὸν Brigido στὶς 31 Δεκεμβρίου ²⁷ ἀνακοινώνει τὸν αὐτοτραυματισμὸ τοῦ Ρήγα!

Μὲ τὴ διακοίνωση πρὸς τὸ Kreisamt τοῦ Adelsberg ὁ Streinz εἰδοποιεῖ τὶς ἀρχὲς ὅτι «ὁ Ἕλληνας ποὺ συλλήφθηκε ἐδῶ ἐξ αἰτίας μυστικοῦ ἐγκλήματος κατὰ τοῦ κράτους (“der wegen geheimen Staatsverfassung hier angehaltene Grieche”) κάτω ἀπὸ τὴ διαρκὴ ἐποπτεία τοῦ ὑπαξιωματικοῦ (Korporal) Metzner ²⁸ καὶ τὴ συνοδεία 2 ἀπλῶν στρατιωτῶν τῆς ἀστυνομικῆς φρουρᾶς θὰ ἀναχωρήσει στὶς 31 Δεκεμβρίου γιὰ τὸ Adelsberg καὶ στὴ συνέχεια γιὰ τὸ Laibach. Καλοῦνται οἱ ἀρχὲς νὰ παράσχουν τὴν ἀπαραίτητη ὑποστήριξη στὸν Metzner, νὰ πάρουν τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε ὁ Ρήγας νὰ βρίσκεται σὲ ἀσφαλὲς μέρος στοὺς σταθμοὺς ἀνάπαυσης καὶ διανυκτέρευσης καὶ νὰ τοῦ ἀπαγορεύεται αὐστηρὰ κάθε συνομιλία καὶ ἐπικοινωνία μὲ ἄλλους. Ἄν κριθεῖ ἀναγκαῖο, γιὰ τὸν δρόμο πρὸς τὸ Laibach μπορεῖ νὰ προστεθεῖ καὶ στρατιωτικὴ συνοδεία, παράλληλα πρὸς τοὺς δύο στρατιῶτες τῆς ἀστυνομίας. Γιὰ τὴ διεκπεραίωση ὅλων αὐτῶν ζητεῖται νὰ σταλεῖ στὴν Τεργέστη

24. Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 108(109) Pergen πρὸς Brigido 20 Ἰαν. 1798 καὶ σ. 118(119) Brigido πρὸς Pergen, 5 Φεβρ. 1798 (δίνει τὴν πληροφορία ὅτι ἐτοιμάσθηκε ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ρήγα μὲ τὰ μέτρα ποὺ εἶχαν στὸ μεταξύ ὀρισθεῖ).

25. ADT, 9F₂, Protocollo degli Esibiti della Polizia di Trieste, 1793 - 1798. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν Ρήγα γιὰ τὸ 1798 δημοσιεύονται πιὸ κάτω. (Στὸ ἐξῆς Protocollo 1798).

26. Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 38(39).

27. Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 40(41).

28. Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 136(137). Τελικὰ τὸν Ρήγα στὴ Βιέννη συνόδευσαν ἀργότερα, μετὰ τὶς νέες ἐντολὲς τοῦ Pergen (Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 108(109) γιὰ αὐξημένη ἐνίσχυση τῆς φρούρησης ὁ ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς von Vecchi καὶ ὁ ὑπαξιωματικὸς Metzner. Βλ. καὶ Πολ. Ἐνεπεκίδης, “Εκθεσις περὶ τῶν τελευταίων ἐρευνῶν, ὁ.π., σ. 385 - 388.

μιά ἔγκαιρη ἀναφορά. Τέλος ὁ Metzner ἐπιφορτίζεται νὰ πληρώνει ὅλα τὰ παρουσιαζόμενα ἔξοδα κρατώντας τὶς ἀπαραίτητες ἀποδείξεις ²⁹.

Οἱ ἴδιες ἐντολὲς ὡς πρὸς τὰ μέτρα ἐπαγρύπνησης στέλλονται καὶ στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τοῦ Laibach. Προστίθεται, ὅμως, ἡ ἐντολὴ νὰ σταλοῦν πίσω στὴν Τεργέστη οἱ δύο στρατιῶτες τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐπιφορτίζεται ἡ Ἀστυνομία τοῦ Laibach νὰ ἐφοδιάσει τὴ φρουρὰ μὲ ἐπαρκὴ ἀστυνομικὴ συνοδεία μέχρι τὸ Graz ἢ ἂν εἶναι ἐφικτό, ὁ στρατὸς νὰ διασφαλίζει τὴ μεταφορὰ ἀπὸ σταθμὸ σὲ σταθμὸ. Τὸ μέτρο τῆς ἀλλαγῆς τῶν κατώτερων φρουρῶν φαίνεται πὼς παίρνεται γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια.

Τὶς ἴδιες ὁδηγίες περιέχει καὶ ἡ διακοίνωση πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τοῦ Graz: ὑποδεικνύεται πάλι ἡ ἀλλαγὴ τῶν δύο κατώτερων ἀστυνομικῶν καὶ συνιστᾶται ἡ κάθε δυνατὴ προσοχὴ τῆς στρατιωτικῆς συνοδείας.

Ἡ τελικὴ διακοίνωση προορίζεται γιὰ τὴν Ἀνώτατὴ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τῆς Βιέννης, στὴν ὁποία μετὰ τὶς πληροφορίες γιὰ τὰ μέτρα φρούρησης τοῦ Ρήγα προστίθεται ὅτι ὁ Metzner ἔχει τὴν ὑποχρέωση νὰ παραδώσει μὲ ἀσφάλεια ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ρήγα καὶ τὸν κατάλογο τῶν πραγμάτων ποὺ τοῦ ἀνήκαν.

Ἡ Ἀστυνομία καλεῖται νὰ χορηγήσει στὸν Metzner διαβατήριο ἐπιστροφῆς στὴν Τεργέστη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδά του, σὲ περίπτωσιν ποὺ τὸ ποσὸ θὰ ξεπερνοῦσε τὰ 50 f. ποὺ τοῦ εἶχαν δοθεῖ, παρακαλεῖται ἡ Ἀστυνομία νὰ τοῦ τὰ καταβάλει κρατώντας σχετικὸ λογαριασμό.

Οἱ διακοινώσεις αὐτὲς τοῦ Streinz μᾶς δίνουν ἐκτὸς τῶν ἄλλων τὴν πιθανὴ πορεία ποὺ θὰ ἀκολουθοῦσε ὁ Ρήγας, ἂν ἀναχωροῦσε στὶς 31 Δεκεμβρίου. Ἄν παρακολουθήσουμε τὸ Πρωτόκολλο τῆς Ἀστυνομίας ὅπου φτά-

29. Γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ρήγα στὴ Βιέννη (στὶς 5 Φεβρουαρίου 1798 τὸ πρῶτὸ ἔφυγε τελικὰ ἀπὸ τὴν Τεργέστη) τὸ Διάταγμα τῆς 31 Ἰανουαρίου 1798 (Protocollo 1798, ἀρ. 20) ὀριζε νὰ ἐκκαθαρίσουν τοὺς λογαριασμοὺς ὅλων τῶν ἐξόδων ποὺ ἔγιναν μέχρι τότε γιὰ τὸν Ρήγα (δηλ. πληρωμὴ μεταφορᾶς ἐντύπων, νοσοκομεῖο, περίθαλψη) καὶ τὰ ὑπόλοιπα χρήματα τοῦ ἴδιου (900 φιορ. σὲ χρυσὸ βρέθηκε νὰ ἔχει ἐπάνω του ὁ Ρήγας κατὰ τὴν ἀνάκριση ποὺ ἀκολούθησε τὸν αὐτοτραυματισμὸ του στὶς 31 Δεκεμβρίου 1797, βλ. Ἄμαντος, ὁ.π., σ. 82(83)) νὰ δοθοῦν στὸ συνοδὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ἀστυνομίας γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἀντιμετωπίσει τὶς δαπάνες τοῦ ταξιδιοῦ. Ἐπρεπε ὅμως νὰ κρατεῖ ἀκριβὴ λογαριασμό, τὸν ὁποῖο θὰ παρουσίαζε μὲ τὴν ἀφίξή του στὴν Ἀστυνομικὴ Διεύθυνση τῆς Βιέννης. Ὁ συνοδὸς τοῦ ἀξιωματικὸς ἦταν ὁ von Vecchi. Σχετικὰ μὲ τὴν ἔκτακτη ἀμοιβή του, καθὼς καὶ τοῦ Γραμματέα τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Τεργέστης Radossevich, ποὺ συνόδευσεν τὸν Κορωνιὸ ἀπὸ τὴν Τεργέστη στὴ Βιέννη, βλ. Π ο λ. Ἐ ν ε π ε κ ῖ δ η ς. Ἐκθεσις περὶ τῶν τελευταίων ἐρευνῶν, ὁ.π., σ. 385 - 387. Πρβλ. ADT, 9F₂ Protocollo della Polizia 1798, ἀρ. 36, 40, 42, 44 καὶ 52, ἀπὸ τὸ ὁποῖο φαίνεται πὼς μὲ Διάταγμα τῆς 4 Ἀπριλίου 1798 ἀνακοινώνεται ὅτι "viene rimessa la remunerazione per li due Commissarij che accompagnarono gl'arrestanti di Stato Valestinlis e Coronio".

νουν οἱ ἐκθέσεις τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν τμημάτων, ἀπ' ὅπου τελικὰ πέρασε ὁ Ρήγας, ἔχουμε τὴν πορεία του γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 5 ἕως 14 Φεβρουαρίου 1798. Στις 5 Φεβρουαρίου φτάνει στὸ Adelsberg καὶ φεύγει στις 6 τοῦ ἴδιου μήνα (Protoc. 1798, ἀρ. 24). Τὴν ἴδια μέρα τὸ βράδυ φτάνει στὸ Laibach καὶ φεύγει στις 7 (Protoc. 1798, ἀρ. 27). Τὸ Capitanato Circolare τοῦ Marburg (σημερ. Maribor) ἀνακοινώνει ὅτι στις 9 Φεβρ. ἔφτασε ἐκεῖ ὁ Ρήγας καὶ ἔφυγε μετὰ τὸ φαγητὸ (dopo pranzo) γιὰ τὸ Ehrenhausen (στά νότια τοῦ Leibnitz) (Protoc. 1798, ἀρ. 31). Στις 10 Φεβρ. φτάνει στὸ Graz καὶ φεύγει στις 11 (Protoc. 1798, ἀρ. 32). Στὴ Βιέννη εἶναι γνωστὸ πὼς ἔφτασε στις 14 Φεβρουαρίου ³⁰.

Τὰ τελευταῖα στοιχεία ποὺ ὑπάρχουν γιὰ τὸν Ρήγα στὴν Τεργέστη βρίσκονται στὸ "Protocollo degli esibiti della Polizia di Trieste" τοῦ Archivio Diplomatico a Trieste καὶ ἀφοροῦν μόνο τὸ διάστημα ποὺ μεσολάβησε ἀπὸ τὸν αὐτοτραυματισμὸ τοῦ Ρήγα στις 31 Δεκεμβρίου 1797 μέχρι τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1798. Δυστυχῶς γιὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1797 δὲν σημειώνεται τίποτε στὸ Πρωτόκολλο. Ἐπειδὴ πρόκειται γιὰ λεπτομερεῖς περιλήψεις ἐγγράφων ποὺ διεκπεραιώνονται διὰ μέσου τῆς Ἀστυνομίας τῆς Τεργέστης, κρίθηκε σκοπιμότερο νὰ δημοσιευθοῦν ὅλες μὲ τὸν ἀπαραίτητο σχολιασμὸ ³¹.

ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Polizia Secreta

An s[eine] Excellenz den K. K. Herrn Gouverneur
in Triest

P P^o [Premissis Premitendis]

Die von Hochderoselben anbefohlen[e] Verhaftnahme des Riga Valestinlis, und die wider ihn aufgenommene Voruntersuchung wird von Endesgefertigten ./ hiemit zur beliebigen Einsicht ehrfurchtsvoll mit der Bemerkung überreicht:

Es lasse sich mit allem Grunde aus dem bis nun erhobenen vermuthen, dass obbesagter Valestinlis die Absicht gehabt habe: eine Staats Revolution in den griechischen, und andern dort umliegenden der türkischen Bothmässigkeit unterthänigen Provinzen zu Gunsten des dermaligen Freyheits und Gleichheitssystems zu bewirken.

30. Ἄμ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 130(131). Στὸ Protoc. 1798, ἀρ. 38 ἀναφέρεται διακοίνωση τοῦ Capitanato Circolare τοῦ Bruck (Bruck an der Mur) ποὺ ἔφτασε στὴν ἀστυνομία τῆς Τεργέστης στις 23 Φεβρουαρίου, στὴν ὁποία ἐκφράζεται ἡ ἀπορία τῶν ἀρχῶν γιὰ τὴν καθυστέρηση τῆς ἀφίξης ἐκεῖ τῶν 2 συλληφθέντων Ρήγα καὶ Κορωνιοῦ. Μιὰ καὶ ὁ Ρήγας ἔφτασε στὴ Βιέννη στις 14 Φεβρουαρίου, μᾶλλον θὰ πρέπει νὰ ὑποθέσουμε ὅτι μετὰ τὸ Graz ἢ δὲν σταμάτησαν στὸ Bruck ἢ ἡ φρουρὰ ἀκολούθησε τὸν συντομότερο πρὸς τὰ ΒΑ τοῦ Graz δρόμο γιὰ τὴ Βιέννη.

31. Βλ. πρὸ κάτω σ. 162 κ.έ.

Dieses bewähren a) die ansehnliche Menge der von ihm nebst andern gedruckten Werken in 3 Kisten an den hiesigen Kaufm[ann] Niotti gesandte Abdrü[c]ke, in welchen laut Beilage C. für die vorbenannte Provinzen eine der französischen Constitution gleichförmige Staatsverfassung entworfen ist; und welche Abdrü[c]ke er Valestinlis, seinem eigenen Geständniss nach, zu Wien an sich gekauft hat.

b) Eben so gesteht er auch, dass seine Absicht gewesen sey, diese Abdrü[c]ke in Griechenland, und dortigen Gegenden zu vertheilen, folglich diesen Aufruf dort zu verbreiten.

c) Diese Absicht zu erreichen, scheint, d[a]ss er schon dadurch während seinem letzhinnigen Aufenthalt in Wien vorbereitet habe, da er eine von ihm angeblichermassen verfasste Übersetzung der Reisen des Anacharsis auflegen liess und bei 1000 Exemplarien an seine Freunde in den türkischen Ländern versendet hatte, wahrscheinlich um dadurch den Wunsch zu der in diesem Werk so sehr gepriesenen alt-griechischen Freyheit zu entflammen.

d) Unter seinen ihm abgenommenen Schriften fand sich auch ein geschriebener politischer Katechismus für die neu-demokratisirten Griechen; wovon er wahrscheinlich seiner Zeit Gebrauch zu machen hatte, ferner,

e) Sein in den von ihm abgelegten Verhören bezeigtes Benehmen scheint vollends diese Vermuthung wider ihn zu bestätigen; denn ohngeacht, aus seinen dem Protokoll sub A. B. und beiliegenden an den Coronio geschriebenen Briefen deutlich erhält¹, dass er sich um eine getreue Übersetzung der Droits de l'homme bewarb, dass er ihm einen Abdrü[c]k von den vorerwähnten und sub C angebogenen Abdrü[c]ken gegen Recepisse zusandte, und den Wunsch seinem Vaterland die Freyheit zu verschaffen heftigst äusserte, so bleibt er doch fest darauf, den Corronio nie etwas anders als Briefe freundschaftlichen Inhalts geschrieben zu haben. Diese der Wahrheit gerade widersprechende Verheimlichung und

f) das unwahrscheinliche Vorgeben, die 1000 Exemplarien der sub C anliegenden Abdrü[c]ke, von einem unbekannten erkaufte zu haben; rechtfertigen oftbesagte Vermuthung um so mehr

g) Wenn man bedenkt, dass Anfangs erwähnte 3 Kisten mit diesen Abdrü[c]ken, und Büchern nach Preveza, einen Ort bestimmt waren, der eben von den Franzosen besetzt ist, unter deren Schutz also von dortaus die Revoluzions Unternehmungen wahrscheinlich ausgehen sollten. In wie Weit dieses Vorhaben auf diese k. k. Staaten einen Bezug habe, überlassen es Unterzeichnete höherer weissen Einsicht; sie unterfangen sich blos hiemit zu bemerken:

1. Erhält = erhellt.

It e n s Dass hiemit bestätigt wird, was diese Polizei Direktion Euer Excellenz unterm 26. August 1. J. anzuzeigen die Ehre hatte, d[a]ss nemlich Deputirte aus den türkischen Provinzen bei dem französischen Ober-General Buonaparte zu bewirken trachteten, sie in einer beabsichtigten Staats Revoluzion zu unterstützen.

2t e n s Bei Gelegenheit dieser Untersuchung ist man neuerdings durch Vertraute rechtschaffene Personen versichert worden, dass dieser Schwindelgeist unter der in Wien ansässigen Griechischen Nazion herumirren, und insbesondere durch die von den Universitäten zu Halle und Leipzig nach Wien zurückkehrende griechische Jugend unter ihren Landsleuten nebst den Grundsätzen von der herrschenden französischen Freyheit und Revoluzion: Systems mit Enthusiasmus verbreitet werden.

3t e n s Dass endlich hievon der Erfolg das Unternehmen des Valestinlis auch seyn möge, welcher wahrscheinlich die Constituzions Abdrü[c]ke auch in Wien zu dieser Absicht auflegen habe lassen.

Diese Umstände bestimmen Unterzeichnete den Antrag dahin zu machen, E[uer] Ex[zellenz] geruhen, hievon S[eine]r Ex[zellenz] den H[er]rn Polizei-Minister zu verständigen, damit diese Untersuchung zu Wien, allwo alle diesfällige Zubereitungen vorgenommen worden sind, weiters gepflogen, der Druker des Manifestes C. entdeckt, und die Schwindelköpfe, welche sich in der Haupt, und Residenzstadt unterstehen, Entwürfe zur Revoluzion fremder Staaten zu entwerfen hievon abgeschrökt werden mögen.

Weil beiden starrsinnigen Lägungen des Valestinlis nothwendig ist, ihm mit Darlegung der offenbahrstn Beweise zum Geständnisse zu bringen, und diese nur erst, durch die allenfalls in Wien zu erhebende Umstände, und durch die Verhöre seines derzeit abwesenden Vertrauten Anton Coronio erhalten werden können, so glaubt man einstweilen, die Fortsetzung dieser Untersuchung bis zum Einlangen der ferneren Auskünfte von Wien, und bis zur Ankunft des Corronio zu verschieben, den Valestenlis aber unterdessen in Verwahrung zu belassen.

Triest d[en] 21ten Xbre[Dezember] [1]797

(ὕπογραφή) Pittoni

(») Streinz

[πίσω] Praes. 22 Dec. 1797

2. An das löbl[iches] k. k. Kreisamt zu
Adelsberg

Note

Auf hohen Polizei-Ministerial Befehl ist der wegen geheimen Staats-Verbrechen hier angehaltene Grieche Riga[s] Valestenlis unter sicherer

Begleitung in die Haupt — und Residenzstadt abzuliefern. Derselbe wird demnach unter Obsicht des hiesigen Polizei Korporalen Johann Metzner, der ihn bis nach Wien begleiten wird, und mit zweo Gemeinen der Polizeiwach morgen früh den 31ten ausgehenden Monats und Jahrs auf einer LohnKutsche abreisen.

Das löbl(iche)s k. k. Kreisamt² wird hiemit davon vorläufig mit dem Ansuchen verständiget, dass selbe³ beliebe dem obbesagten Korporalen als Transports-Kommissärs in all—und jedem die bedörfende Assistenz und Vorschub leisten, besonders aber zu veranstalten, dass in den Rast = und Nachtstazionen der Arrestant in ein sicheres Ort, wo ihm alle Unterredung, und Gemeinschaft mit andern schärfest verhindert werde, jedoch mit der gehörigen Gemächlichkeit unterbracht und bewacht, sohin weiters auf seiner Route über Laibach allenfalls auch wenn es nöthig erachtet würde nebst den 2 Polizei Gemeinen, noch mit Militär-Escorte instradirt und an die dortige k. k. Polizei Direktion angewiesen werde; worüber man sich seiner Zeit eine gefällige Auskunft erbietet; übrigens hat dem Korporal Metzner den Auftrag die auflaufende Unkosten gegen Schein gleich baar zu bezahlen.

Triest den 30ten Dezembr[e] 797 [1797]

An die löbl[iche] Polizei Direktion zu
Laibach

Note

Auf hohen etc. wie an das Adelsberger Kreisamt bis: und bewacht: sohin weiters von Laibach auf seiner Route mit hinlänglich-er Escorte an die löbl[iche] k. k. Polizeidirektion zu Graz angewiesen, und transportirt werde. Zu diesem Ende hat man bereits dem Korporal Metzner aufgetragen die mit ihm von hieraus zusendende 2 Polizeiwach = Gemeinde von Laibach anhero zurückschicken und bei der löbl[ichen] Polizei Direktion um hinlängliche Escorte bis Graz zu bitten welche entweder aus der dortigen Polizeiwach Mannschaft, oder aber allenfalls, wenn es thunlicher zu seyn erachtet würde auch von dem löbl[ichen] Militär von Stazion zu Stazion verschafft werden könnte:

Übrigens findet man überflüssig zu erin[n]ern, der Escorte unter eigener Haftung die genaueste Wachsamkeit anzuempfehlen; nur erbittet man sich seiner Zeit den Erfolg anhero gütigst erinnern zu wollen.

Triest den 30ten Dezembe[r] 797 [1797]

2. Ἀριστέρὰ ἀπὸ τὸ κείμενο ὑπάρχει ἡ φράσις: “nach Laibach und Graz wird dafür gesetzt löbl[iche] k. k. Polizeidirektion.

3. Ἀριστέρὰ ἀπὸ τὸ κείμενο ὑπάρχει ἡ λέξις: “dieselbe”. Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι τοῦ συντάκτη τοῦ κειμένου.

An die löbl[iche] k.k. Polizei Direkzion zu
Graz

Note

Auf hohen etc.. wie an das Adelsberger Kreisamt bis zu den Worten: und bewacht; sohin weiters mit vertrauter und sicherer Escorte, uud stets unter der unmittelbaren Aufsicht des Korporalen Metzner an die hochl[öbliche] k.k. Polizei = OberDirekzion nach Wien befördert werde.

Von hieraus werden zur Escorte 2 Gemeine v[on] der hiesigen Polizeiwach bis Laibach mitgegeben, allwo diese löb[liche] Polizei-direkzion ersucht wurde, selbe zurückzusenden, und statt ihnen 2 andere Vertraute v[on] dortiger Polizeiwach zu beordnen oder wenn es thunlicher zu seyn erachtet würde zu veranstalten, damit v[on] dem löbl[ichem] Militär die nöthige Escorte herbeigeschafft werden möchte; Auf eben diese Art beliebe nun auch eine löbl[iche] k.k. Polizei Direkzion zu Graz den Transport von dort nach Wien an die dortige löbl[iche] k.k. Polizei Ober Direkzion zu instradiren, anbei laut hohen Ministerial Auftrag der Escorte, unter eigener Haftung die strengste Wachsamkeit anzuempfehlen; seiner Zeit aber gütigst eine Auskunft über Erfolg mitzutheilen.

Triest ut antea.

An die löbl[iche] k.k. Polizei Ober Direkzion
zu W i e n.

Note

Auf hohem etc... wir an das Adelsberger Kreisamt bis zu den Worten abreisen. Diese Polizei Direkzion ermangelt daher nicht, eine löbl. k.k. Polizei = Ober = Direkzion davon mit dem Ansuchen zu verständigigen von dem vorbenannten Korporal, als diesfalls bestellten Transports=Comm[issä]r, bei seiner Ankunft den obbenannten Arrestanten sammt den in nebenliegenden Invent[ari]o specifizirten ihm Valestenlis gehörigen Sachen gegen Übergabe Schein in fernere sichere Verwahrung zu übernehmen, und S[eine]r Excellenz dem Herrn Staats = und Polizeiminister die richtige Übergabe des Valestenlis zu melden, dem Korporal Metzner sohin einen Pass zu seiner Rük[er]reise, und im Fall er über die ihm zur Bestreitung der Zährungskösten von hier aus gegen Verrechnung gegebene 50 f. noch und einiges Geld benöthigen sollte, demselben den Bedarf gütigst vorzustrecken den Erfolg dieser Polizei Direkzion seiner Zeit zu wissen zu machen beliebe.

Triest den 30ten Xbre 797 [Dezembre 1797]

(ὕπογραφή) Streinz

(πίσω): Praes: 30 Xbre 797 [Dezembre 1797]

3. Protocollo degli esibiti della Polizia di Trieste dell' anno 1798

Num[ero] degli esi- biti	Giorno del- la presen- tazione	Da chi sia stato presentato l'esibito ed il suo contenuto	Cosa sia conchiuso sopra cias- cheduno esibito	Mese- Gennaio giorno della spe- dizione
1	1	Rapporto a sua Eccellenza con il quale si notifica che nella scorsa notte Riga Valestenlis s'abbia fortemente ferito ⁴ .	spedito	1
2	3	Nota del Ces. Reg. Cap[itana]to Circolare d'Adelsberg con la quale insinua d'avere fatte le disposizioni rapporto la sicurezza, e l'ulteriore istradamento dell'arrestante Riga Valestenlis ⁵ .	serve pro statu no- tizia	—
3	4	Rapporto a S[ua] Ecc[ellen]za con il quale s'inoltra l'inquisizione formata contro il Riga Valestenlis circa il sus- sidio intentato ⁶ .	spedito	4
4	7	Decreto dell'Ecc[el]so Presidio de 5 corr[en]te, con il quale aderisce, che il Riga Valestenlis subito che sia possibile venga trasportato in una camera ben sicura di quest'ospitale generale, come anche d'invigilare sopra la solecita guarigione del med[esim]o con darne parte quanto seguito sarà il suo ristabili- mento ⁷ .	verrà eseguito a dovere	—
6	8	Decreto dell'Ecc[el]so Presidio de 7 corr[en]te con il quale viene rimessa la supplica di Cristoforo Haggivassili ⁸	Fù dato rapporto a S[ua]	—

4. Ἀμαντος, δ.π., σ. 40(41) Pittoni πρὸς Brigido 31 Δεκεμβρίου 1797.

5. Βλ. πὸ πάνω σ. 155.

6. Πρβλ. Ἀμαντος, δ.π., σ. 90(91) Ὁ Brigido πρὸς Pergen 5 Ἰανουαρίου 1798 διαβιβάζει τὴν ἀνάκριση τοῦ Pittoni γιὰ τὸν αὐτοτραυματισμὸ τοῦ Ρήγα.

7. Πρβλ. Ἀμαντος, δ.π., σ. 92(93) Ὁ Brigido (5 Ἰανουαρίου 1798) πληροφορεῖ τὸν Pergen γιὰ τὶς σχετικὲς ὁδηγίες του πρὸς τὸν Pittoni.

8. Πρόκειται γιὰ τὸν Χριστόφορο Περραιβὸ (βλ. Legrand - Λάμπρος, σ. 178 σημ. 10 τοῦ Λάμπρου. — Σπ. Λάμπρος, Σημειώματα περὶ Ρήγα καὶ Περραιβοῦ. Μικτὰὶ σελίδες. Ἀθ. 1905, σ. 646 - 648. — Ἀπαντα Χριστοφόρου Περραιβοῦ. Πρόλογος Ν. Βέη, ἐπιμέλεια, σχόλια Μ. Μ. Παπαϊωάννου. Ἀθ. 1956, σ. 13 - 14 (= Εἰσαγωγή Ν. Βέη). Γιὰ τὸ θέμα τῶν 300 φιορ. ποὺ ὁ Χατζηβασιλῆς ζητεῖ νὰ τοῦ ἐπι-

implorante la restituzione di f. 300 fatta a Riga Valestenlis con ordine d’esaminare il ricorrente come abbia con il Valestenlis contratto amicizia, o se a lui sii noto circa le stampe rivoluzionarie quí pervenute, viene ordinato inoltre d’esaminare il Valestenlis se li denari trovatigli in dosso siino di sua proprietà oppure presi ad prestito a Vienna.

Ecc[el-
len]za
sopra ta-
le parti-
colare

8 10 D[ett]o de 9 corr[en]te con il quale ordinato viene a prendere in consegno le due casse stampe ed un baule di ragione del Riga Valestenlis e direte al Negoziante Calafatti con aprirle in presenza verrà se-
—
guito a
dovere

στραφοῦν ἀπὸ τὸν Ρήγα βλ. Protoc. 1798, ἀρ. 12, 16, 20 καὶ Ἄμαντος, ὅ.π., σ. 108 (109) καὶ 120(121) ὅπου ὁ Χατζηβασίλης ἀναφέρεται ὡς Βασίλης. Οἱ πληροφορίες ποὺ μᾶς δίνει τὸ Protoc. εἶναι λεπτομερέστερες. Ἡ διαβίβαση τῆς αἰτήσης τοῦ Χατζηβασίλη γίνεται μὲ τὸ Διάταγμα τῆς 7ης Ἰανουαρίου καὶ συνιστᾶται ἡ ἱκανοποίησή του μόνο στὴν περίπτωση ποὺ θὰ ἀνακριθεῖ ὁ Χατζηβασίλης γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὁ τρόπος τῆς σύναψης τῆς φιλίας του μὲ τὸν Ρήγα καὶ ἡ πιθανὴ γνώση του γύρω ἀπὸ τὰ ἐπαναστατικὰ ἔντυπα. Κατὰ τὴ σύλληψή του ὁ Ρήγας παρουσίασε τὸν Περραιβὸ ὡς ἀπλὸ συνοδοιπόρο του (Χρ. Περραιβός, Σύντομος αὐτοβιογραφία τοῦ ἀοιδίμου Ρήγα Φερραίου τοῦ Θεταλοῦ, Ἀθ. 1860, σ. 28). Τελικὰ ἀφοῦ προηγηθεῖ διακοίνωση τοῦ Pergen πρὸς Brigido (20 Ἰαν. 1798, Ἄμαντος, σ. 108(109)) δίνεται ἡ ἄδεια νὰ ἱκανοποιηθεῖ ὁ Χατζηβασίλης μόνο ὅμως μετὰ τὴν αἰτιολογημένη, σύμφωνη γνώμη τοῦ Ρήγα. Μὲ διάταγμα Governiale τῆς 31 Ἰαν. διατάσσεται ἡ ἱκανοποίηση τοῦ Χατζηβασίλη. Μετὰ ἀπ’ αὐτὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ὁ Περραιβὸς βρίσκεται ἀκόμη στὴν Τεργέστη στὸ τέλος Ἰανουαρίου 1798 (Πρβλ. Χρ. Περραιβός, Πολεμ. Ἀπομνημονεύματα, Ἀθ. 1836, σ. ι’-ιβ’.— Τὸ Ἰδιοῦ, Σύντομος βιογραφία τοῦ Ρήγα, ὅ.π., σ. 31 - 32, ἡ ἀναχώρησή του φαίνεται νὰ τοποθετεῖται στὶς ἀρχὲς Ἰανουαρίου 1798). Γιὰ τὸ θέμα δὲν ἀναφέρει τίποτε ὁ Περραιβὸς οὔτε στὰ Ἀπομνημονεύματά του οὔτε στὴ Βιογραφία τοῦ Ρήγα. Δὲν μπορεῖ νὰ συμπεράνει κανεὶς, ἀπ’ ὅσα τουλάχιστον δηλώνονται στὶς περιλήψεις τῶν ἐγγράφων τοῦ Protocollo, ὅτι ὁ Περραιβὸς τελικὰ κατέθεσε κάτι σὲ βάρος τοῦ Ρήγα. Τὸ θέμα τῶν 300 φιορ. ἀπο, τέλεσε ἄλλη μιὰ φορὰ ἀφορμὴ γιὰ ἐπικρίσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἠθικὴ ὑπόσταση τοῦ Περραιβοῦ. Οἱ σχετικὲς κρίσεις τοῦ Γ. Κορδάτου, Ὁ Ρήγας καὶ ἡ ἐποχὴ του, Ἀθ. 1931, σ. 50 - 51 θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν μάλλον ὑπερβολικὲς, στὸ σημεῖο μάλιστα ποὺ ὑποθέτει ὅτι ἡ ἀπόφαση αὐτοτραυματισμοῦ τοῦ Ρήγα (31 Δεκ. 1797) μπορεῖ νὰ ὀφείλεται στὴν αἴτηση τῶν 300 φιορ. ἀπὸ τὸν Περραιβό. Ὄταν ἡ αἴτηση τοῦ Περραιβοῦ διαβιβάζεται στὴν Ἀστυνομία μὲ διάταγμα τοῦ Governo τῆς Τεργέστης τῆς 7 Ἰανουαρίου 1798, μάλ-
λον θὰ πρέπει νὰ θεωρηθεῖ ἀπίθανο νὰ χρειάσθηκαν 8 τουλάχιστον μέρες γιὰ νὰ προω-
θηθεῖ ἕνα ἐγγραφο ποὺ σχετιζόταν μὲ τὴ φλέγουσα τότε ὑπόθεση. Γιὰ ἀντίθετη γνώμη πρὸς ἐκείνες τῶν ἐπικρίσεων κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Περραιβοῦ βλ. Α. Βρανόσης Ὁ «Πατριωτικὸς ὕμνος» τοῦ Ρήγα, ὅ.π., σ. 309 σημ. 2.

		d'un officiale della muda come pure d'inventariarle a presentare l'inventario all'Ecc[el]so Presidio ⁹ .		
9	10	Nota della C.R. Direzione di Polizia di Lubiana con la quale insinua che abbia dato gl'ordini oportuni per la custodia, e l'ulterior instradamento dell'arestante Riga Valestenlis ¹⁰ .	serve pro stato notizia	—
11	12	Decreto dell'Ecc[el]so Presidio del 11 corr[en]te inesivo ad ordine ministeriale de 7 ejusdem con il quale ordinato viene ad esaminare celeramente il ferito Valestenlis sivi a che punto arrivato egli sii con la revoluzione, che l'abbia in dotto a questo piano, sopra di chi egli formava il suo apoggio, chi sii stato il capo ed il compositore di quelli scritti rivoluzionarii da lui trovati? Ordinando inoltre a trattarlo con blandicia, ma però non nascondergli, che al Ministero sii noto dall'esame de suoi complici, ch'egli formi uno de	Fù con rapporto a S[ua] Ecc[ellen]za rimessa l'inquisizione.	17

9. Με τὴν περίληψη αὐτὴ τοῦ ἐγγράφου ἐπιβεβαιώνεται ἡ ὑπόθεση τοῦ Λ. Β ρ α ν ο ὕ σ η, Ρήγας, ὁ.π., σ. 97, σημ. 2, ὅτι κάτω ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ Γ. C., ποὺ ὑπῆρχαν σὰν ἐνδειξη στὰ δύο κιβώτια τοῦ Ρήγα ποὺ ἔφτασαν μετὰ τὴ σύλληψή του στὴν Τεργέστη, ὀρίζεται σὰν παραλήπτης ὁ Γεώργιος Καλαφάτης. Γιὰ τὰ κιβώτια αὐτὰ καὶ τὸ περιεχόμενό τους βλ. Ἄ μ α ν τ ο ς, ὁ.π., σ. 108(109) καὶ 144(145). Ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ Ρήγα πληρώνονται 13 f καὶ 45 καραντάνια στὸ ἀστυνομικὸ γραφεῖο παρακαταθηκῶν γιὰ τὴ μεταφορὰ τῶν κιβωτίων (βλ. πιὸ κάτω Protoc. ἀρ. 12 καὶ Ἄμαντος, ὁ.π., σ. 108(109)). Ὁ Καλαφάτης κατάγεται ἀπὸ τὴ Ζαγορά, βρίσκεται ἤδη ἀπὸ τὸ 1782 στὴν Τεργέστη καὶ συμμετέχει στὴν ὁργάνωση τῆς νέας ἐλληνικῆς κοινότητος (Διήγησις τῶν περὶ τὴν ἐν Τεργέστη Ἑλληνικὴν κοινότητα σπουδαιωτέρων συμβάντων ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, Τεργέστη 1882, σ. 14). Στὸ διάστημα 1784 - 1791 φέρεται σὰν μέλος τῆς Α' Κλάσης τῆς Κοινότητος καὶ στὰ 1791-1795 μέλος τῆς Β' Κλάσης (Ἀρχ.Κοινότητος Τεργέστης Tabella della confraternità della nazione greco-orientale). Βλ. καὶ Κ. Ἄ μ α ν τ ο ς, Ὁ Θούριος τοῦ Ρήγα. Ἑλληνικά Η(1935) 209.— Β α γ γ. Σ κ ο υ β α ρ ᾶ ς. Ἰωάννης Πρίγκος (1725 - 1789). Ἡ ἐλληνικὴ παροικία τοῦ Ἀμστερνταμ, ἡ Σχολὴ καὶ ἡ βιβλιοθήκη Ζαγορᾶς, Ἀθ. 1964, σ. 235, 240, 241. Ὁ Καλαφάτης ἀνῆκε στὸν κύκλο τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ρήγα στὴν Τεργέστη (Β ρ α ν ο ὕ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ.55, σημ. 2, σ. 97). Ὁ Σ. Θ ε ο τ ὰ κ η ς, Οἱ τελευταῖοι χαιρετισμοὶ τοῦ Ρήγα. Ἀθ. 1931, σ. 31 - 35 δημοσιεύει ἕνα χειρόγραφο μὲ τίτλο "Notizie intorno al Riga Velestino" ποὺ ἡ πηγὴ τοὺς παρουσιάζεται ὁ Καλαφάτης.

10. Βλ. πιὸ πάνω σ. 154-155.

		primarj capi in quest'affare ¹¹ .	
12	15	Decreto presidiale de 14 corr[en]te con il quale ordina di pagare dalli danari di ragione del Valestenlis il porto dovuto al Gütterbestätteramt von f. 13 Xni 45 ¹² , per le due casse, ed il baule del sud[etto] Valestenlis; ciò concerne li f. 300: dovuti dal Valestinlis al Cristoforo Haggi Basili ¹³ insinua d'aver riferito l'occorrentole al ministro di Polizia dal quale aspetar si deve l'ulteriore decisione; ordinando inoltre di da[r] parte subito che il più volte riferito Valestinlis averà ottenuta la sua guarriggione.	Serve — pro statu notizia, e li f. 13 Xni 45 furono pagati verso quiet- tanza come non si manche- rà a dar parte su- bito che Valest. sarà gua- rito.
14	20	Decr[eto] Presid[iale] de 18 corr[en]te con il quale ordinato viene a prendere in consegna il quí dalla Dalmazia pervenuto arestato Antonio Coronio ¹⁴ , e di formare l'inquisizione sopra la complicità che aver potesse con il Riga Valestenlis circa la rivoluzi- one intentata.	Fù fatta 24 l'inquisi- zione e rimmes- sa con rapporto a Sua Ec- c[ellen]za.
16	29	D[ett]o de 27 d[ett]o in seguito a re- scritto ministeriale de 20 ejusdem ¹⁵ con il quale significato viene che sol- tanto si possa dare di f. 300 al Cri- stoforo Haggi Basilli dalli danari del	Fù dato 30 rapporto a S[ua] Ecc[el]- len]za so-

11. Πρβλ. “Αμαντος, δ.π., σ. 96(97) - 98(99) τὸ ἔγγραφο τοῦ Pergen πρὸς Brigido 7 Ἰανουαρίου 1798 ἀποτελεῖ τὴν πηγὴ τοῦ διατάγματος τοῦ Governo Τεργέστης τῆς 11 Ἰανουαρίου, τοῦ ὁποῖου ἡ περίληψη δίνεται ἐδῶ.

12. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 164 σημ. 9.

13. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 162 σημ. 8.

14. Πρβλ. “Αμαντος, δ.π., σ. 106(107) Brigido πρὸς Pergen (18 Ἰαν. 1798) ἀγ-
γέλλει τὴν ἀφιξὴ τοῦ Κορωνιοῦ στὴν Τεργέστη.

15. Πρβλ. “Αμαντος, δ.π., σ. 108(109) Pergen πρὸς Brigido, 20 Ἰαν. 1798.

Riga Valestinlis dovuti da questo al sud[ett]o, quando che il d[ett]o Valestinlis dii un reversale d'essere contenuto. Ordina inoltre, che subito che il Valestinlis sarà guarito venga dato parte, e nel spedirlo da quí oltre le solite guardie vegni ancor spedito con il medesimo un Commissario, il quale non solo debba invigilare sopra la persona del med[esim]o, ma doverlo trattare durante il viaggio con tutta blandicia.

Febraio

Mese
Feb-
raio
giorno
della
spedi-
zione

20	1	Decreto de 31 p[rossimo] p[assato] ¹⁶ con cui ordina a far partire il Riga Valestinlis li 5 corr[en]te di mattina, con liquidare tutti li conti concernenti le spese fatte per il sud[etto] Val[estinis]; e la somma restante delli danari del Valestinlis consegnare al Commissario che l'accompagna per potere sostener le spese di viaggio, ordinando al Med[esim]o a tenere un conto esato acciò possa presentarlo al suo arrivo in Vienna alla C.R. Sup[rema] Direzione di Polizia ¹⁷ ; ordina inoltre a pagare il creditore Haggi Vassilli ¹⁸ con annectare la quiettanza alli conti; dovendosi aspettare dal Ministro di Polizia l'ulterior decisione circa gl'effetti del Valestinlis, a tenerli intanto in buona	Sopra tutto ciò fù dato a S[ua] Ecc[ellen]za un detagliato rapporto	5

16. Πρβλ. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 112(113) Pergen πρὸς Brigido 31 'Ιαν. 1798.

17. Βλ. πὶὸ πάνω σ. 156 σημ. 9.

18. Βλ. πὶὸ πάνω σ. 162 σημ. 8.

		custodia con dare però li vestiti neces- sarj per il viaggio sotto i'inspezione del commissario ¹⁹ .	
21	3	Decreto dall'Ecc[el]so Presidio d'odi- erna data in seguito a rescritto mi- nisteriale de 31 p[rossimo] p[assato] ²⁰ con il quale ordinato viene a far parti- re per Vienna l'altro arrestante di Stato Antonio Coronio sotto la scorta di due individui di polizia.	Fù dato rapporto a S[ua] Ecc[el- len]za con la di- manda che per accellera- re la sua venuta in Vienna possa es- sere spe- dito con la posta ²¹ . serve pro statu no- tizia.
22	—	D[ett]o del 5 corr[en]te con cui fà nota, che circa li conti concernenti la medica- tura [di] Valestinlis presentati dalli chi- rurghi, ed infermiere, d'aver dimanda- ta dal ministero di Polizia l'ulterior decisione ²² .	—
24	—	Nota dello C. R. Cap[itana]to Circo- lare d'Adelsberg con la quale insinua che l'arrestante Valestinlis sii arrivato	serve pro statu no- tizia.

19. Πρβλ. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 144(145) - 150(151).

20. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 112(113).

21. Βλ. πὶὸ κάτω, Protoc. 1798, ἀρ. 26. Μὲ Διάταγμα τοῦ Governo τῆς 7 Φεβρ. ἐγκρίνεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κορωνιοῦ μὲ τὸ ταχυδρομεῖο καὶ μὲ τὴ συνοδεία τοῦ γραμ-
ματέα τοῦ περιφερειακοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Τεργέστης, (πρβλ. Π. Ένεπεκίδης,
"Εκθεσις περὶ τῶν τελευταίων ἐρευνῶν περὶ Ρήγα, δ.π. σ. 387) Marcus Radosseovich καὶ τοῦ
ὑπαξιωματικοῦ Hahn. Τελικὰ φεύγουν στὶς 9 Φεβρ. τὸ πρῶι. "Απὸ τὶς διακοινώσεις τῶν
κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν τμημάτων ἔχουμε τὴν πορεία τοῦ Κορωνιοῦ πρὸς τὴ Βιέννη.
Στὶς 9 Φεβρ. τὸ βράδυ φτάνει στὴ Ljubljana (Protoc. 1798, ἀρ. 30) καὶ φεύγει στὶς 10 Φεβρ.
τὸ πρῶι. Στὶς 12 Φεβρ. φτάνει στὸ Marburg (Maribor) καὶ φεύγει στὶς 13 γιὰ τὴ Βιέννη,
(Protoc. 1798, ἀρ. 31), ὅπου θὰ πρέπει νὰ ἔφτασε γύρω στὶς 16 Φεβρουαρίου.

22. Πρβλ. "Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 118(119) Brigido πρὸς Pergen, 5 Φεβρ. 1798.

		li 5 e partito li 6 corr[en]te ²³ .	
25	8	Rapporto a S[ua] Ecc[ellen]za con il quale s'annette una lettera scritta dal Valestinlis per il Console francese di quí rimessa dal Commissario de Vecchi ²⁴ .	8
26	8	Decreto presidiale de 7 corr[en]te con il quale viene aprovata la spedizione dell' arrestante Antonio Coronio con la posta e sotto la scorta del Cancellista Marco Radossevich, e del Corporale Hahn ²⁵ .	9
		Fù dato rapporto a S[ua] Ecc[ellen]za della part[en]za] delli sud[etti]	

23. Βλ. πιό πάνω, σ. 157.

24. Πρόκειται για έκθεση της αστυνομίας της Τεργέστης (8 Φεβρουαρίου 1798) προς τόν Brigido, στην οποία επισυνάπτεται γράμμα του Ρήγα προς τόν γάλλο πρόξενο που στάλθηκε στην 'Αστυνομία από τόν αστυνομικό επιθεωρητή de Vecchi που συνόδευε τόν Ρήγα στη Βιέννη. 'Η έκθεση απευθύνθηκε στόν Brigido τήν ίδια μέρα. Μάλλον θά πρέπει νά πρόκειται για τό γράμμα στό όποιο αναφέρεται τό έγγραφο του Pergen τής 15 Φεβρ. 1798 προς τόν Brigido ('Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 130(131), με τό όποιο του στέλνει αντίγραφο τής επιστολής του Ρήγα προς τόν Brechet από τό Adelsberg. Ξέροντας (Protoc. 1798 άρ. 24) ότι ό Ρήγας βρισκόταν στό Adelsberg στις 5 Φεβρ. και έφυγε στις 6 του ίδιου μήνα, θά πρέπει νά υποθέσουμε πώς τό γράμμα που ύπονοείται στό Protoc. άρ. 25 είναι τό ίδιο μ' εκείνο που ό de Vecchi μετέφερε στη Βιέννη και παρέδωσε στην εκεί 'Αστυνομική Διεύθυνση. Παράξενο μόνο είναι που ένώ ή 'Αστυνομία και ή Διοίκηση τής Τεργέστης φαίνεται νά γνώριζαν ήδη από τις 8 Φεβρ. τήν ένέργεια αυτή του Ρήγα με τήν όποία πληροφορούντο τό πρώτο γράμμα του τής 3 Φεβρ., που ό Ρήγας φαίνεται νά έστειλε από τήν Τεργέστη ήδη στόν Brechet (βλ. 'Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 130(131). Πρβλ. και έκδήλωση ένδιαφέροντος του Brechet με γράμμα του προς τόν Brigido στις 5 Φεβρ. 1798, χωρίς όμως μνεία του σχετικού γράμματος του Ρήγα), δέν έκαναν κανένα διάβημα για άνάκριση ή είδοποίηση τής 'Ανώτατης 'Αστυνομικής Διεύθυνσης στη Βιέννη. Περίμεναν νά δράσουν μόνο μετά σχετικό έγγραφο του Pergen στις 15 Φεβρ. 1798 ('Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 130(131), 140(141). 'Αξιζει νά σημειωθεί πώς ό Pittoni μ' έκθεσή του (20 Φεβρ. 1798) 'Α μ α ν τ ο ς, δ.π., σ. 134(135) - 136(137) προς τόν Brigido έκφράζει ύπόνοιες για τήν ευθύνη τής φρουράς του Ρήγα στην Τεργέστη, δέν αναφέρεται όμως σέ γράμμα που από τόν ίδιο τόν de Vecchi του παραδόθηκε ήδη στις 8 Φεβρ. και πάντως προτείνει νά συντελεσθεί ή άνάκριση μόνο μετά τήν επιστροφή του de Vecchi και τών άλλων φρουρών ύπαξιωματικών από τήν Βιέννη. 'Ισως νά μή θέλει γι' άλλη μιá φορά νά παραδεχθεί ή αστυνομία τής Τεργέστης τήν πλημμέλεια με τήν όποία φρουρούσε τόν Ρήγα έχοντας ήδη προηγηθεί ό αὐτοτραυματισμός του. Σχετικά βλ. A p. D a s c a l a k i s, Rhigas Velestinlis, la Révolution française et les préludes de l'indépendance helléniques. Παρίσι 1937, σ. 146 - 152. Α. Β ρ α ν ο ύ σ η ς, Ρήγας, δ.π., σ. 100 - 101.

25. Βλ. πιό πάνω σ. 167 σημ. 21.

			li 9 corr[en]te di mattina.	
27	9	Nota della C. R. Dire[zione] di Polizia di Lubiana, con la quale notifica che il Valestinlis sii arrivato li 6 corr[en]te di sera e partito li 7 d[etto] ²⁶ .	serve pro statu notizia.	—
30	16	Nota della Ces. Reg. Direzione di Polizia di Lubiana con cui insinua che l'arrestante Antonio Coronio sii arrivato colà li 9 di sera, e partito li 10 corr[en]te di mattina ²⁷ .	serve pro statu notizia.	—
31	—	D[ett]a del C. R. Capitanato Circolare di Marburg con la quale notifica d'essere arrivato l'arrestante Valestinlis li 9 corr[en]te e partito il dopo pranzo per Ehrenhausen ²⁸ .	serve pro statu notizia.	—
32	16	La C. R. Direzione di Polizia di Gratz fà noto che l'arrestante Valestinlis sii arrivato li 10 corr[en]te colà e partito li 11 d[ett]o ²⁹ .	serve pro statu notizia.	—
34	17	Decreto presidiale de 14 d[ett]o sopra rescritto de 6 d[ett]o ³⁰ con cui ordinato viene a formare un inventario di tutti gl'effetti, scritture, libri, e stampe di ragione Valestinlis, rimasti in quest'ufficio per essere inoltrato al sud[etto] ministero tratenendo gli sud[etti] effetti in buona custodia sin'ad ulteriori ordini.	Verrà formato l'inventario ed inoltrato all'Ecc[el]so Presidio.	—
36	—	Decreto de 20 detto inseguito ad ordine	Fù dato	21

26. Βλ. πιδό πάνω σ. 157.

27. Βλ. πιδό πάνω σ. 167 σημ. 21.

28. Βλ. πιδό πάνω σ. 157.

29. Βλ. πιδό πάνω σ. 157.

30. Βλ. "Αμντοσ δ.π., σ. 120(121) Pergen πρὸς Brigido 6 Φεβρ. 1798, ἐνὼ στίς σ. 147(145) - 148(149) ὁ κατάλογος τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐντύπων τοῦ Ρήγα πὺ μεταφέρθηκαν στὴν Ἀστυνομία Τεργέστης μετὰ τὴ σύλληψή του καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐντύπων τοῦ Ρήγα πὺ φυλάχθηκαν στὸ Γραφεῖο Λογοκρισίας τῆς Τεργέστης.

		del ministro di Polizia de 15 corr[en]te con il quale rimessa viene copia d' una Nota scritta dall'arrestante Valestinlis al Console francese Brechet con ordine d'inquisere come seguita sia, ch'egli potuto abbia scrivere al sud-[ett]o ³¹ , ordinando inoltre d'insinuare, che remunerazione data esser potrebbe alli due Commissarii che accompagnarono li due arrestanti Valestinlis e Coronio ³² .	rapporto.	
38	23	Nota del C. R. Capitanato Circolare di Bru[c]k insinua che non abbia peranco saputa veruna notizia delli due arrestanti Valestinlis e Coronio, ne intenda il ritardo del loro passaggio ³³ .	Interim ad acta, non essen- do an- cora giun- ti li commis- sarj di trasporto per farne la dovuta ricerca.	—
40	24	Decreto presidiale de 22 corr[en]te con il quale ordinato viene di proporre che remunerazione possa esser data alli due Commissarj che trasportarono gl'arrestanti Valestinlis e Antonio Co- nio ³⁴ .	—	—
		Marzo		mese Marzo giorno della spedi- zione
42	6	Rapporto a S[ua] Ecc[ellen]za con il		

31. Πρβλ. Ἔμμανουελ, ὁ.π., σ. 130(131) Pergen πρὸς Brigido 15 Φεβρ. 1798, 134 (135) Pittoni πρὸς Brigido 20 Φεβρ. 1798.

32. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 156 σημ. 29.

33. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 157 σημ. 30.

34. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 156 σημ. 29.

		quale s’umigliano li conti presentati dal Cancellista Radosseвич circa le spese fatte per il trasporto dell’arrestante Coronio a Vienna, supplicando a rilasciar un grazioso Decreto al sud[ett]o Radosseвич, quanto al scrivano di Cancelleria de Vecchi del loro buon operato ³⁵ .	spedito	6
43	13	Il C. R. Capitanato di Mahrburg notifica che l’arrestante Coronio sii arrivato li 12 Febraio p[rossimo] p[assato] e partito li 13 ejusdem per Vienna ³⁶ .	serve pro statu notizia	—
44	20	Decreto presidiale de 17 corr[en]te con il quale vengono rimmessi li conti delle spese fatte per la condotta dell’arrestante Coronio a Vienna aprovatì dalla C. R. Buchhalteria con ordine di consegnarli al Negoziante Oeconomus per l’uso oportuno ³⁷ , ordinando a significar	Quoad Ium: futorono con segnati li conti al negoziante Oe-	22

35. Βλ. πιὸ πάνω σ. 156 σημ. 29.

36. Βλ. πιὸ πάνω σ. 167 σημ. 21.

37. Σύμφωνα μὲ τὸ Διάταγμα τοῦ Governo τῆς 17 Μαρτίου 1798, ποὺ ὁμως δυστυχῶς δὲν σώζεται, πληροφοροῦμαστε πὼς οἱ λογαριασμοὶ γιὰ τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Κορωνιοῦ στὴ Βιέννη, ἀφοῦ ἐγκρίθηκαν ἀπὸ τὸ αὐτοκρατορικὸ λογιστήριο παραδίδονται στὸν ἔμπορο Οἰκονόμου “per l’uso oportuno” (:γιὰ τὴν κατάλληλη χρῆση). Ἡ περίληψη εἶναι πολὺ λακωνικὴ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐξαχθοῦν σίγουρα συμπεράσματα. Γιὰ τὸ θέμα δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἐνδειξη στὰ μέχρι τώρα δημοσιευμένα ἐγγραφα. Μόνο μιὰ ὑπόθεση θὰ μπορούσε νὰ γίνει. Ὁ Ἄ. Κορωνιδὸς ἦταν ὑπάλληλος τοῦ ἐμποροῦ Δημ. Οἰκονόμου καὶ ἡ τυχαία ἀπουσία του ἀπὸ τὴν Τεργέστη τὶς παραμονὲς τῆς ἀφίξης τοῦ Ρήγα ἐκεῖ ὑπῆρξε ἡ ἄτυχη σύμπτωση ποὺ ὁδήγησε στὴν προδοσία τοῦ Ρήγα ἀπὸ τὸν Οἰκονόμου στὴν τοπικὴ ἀστυνομία. Ἀπὸ τὴ σχέση αὐτῆ τῶν Οἰκονόμου - Κορωνιοῦ θὰ μπορούσαμε ἴσως νὰ ὑποθέσουμε πὼς ἡ Διοίκηση παραδίδει τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς τοῦ Κορωνιοῦ στὸν προϊστάμενό του. Ἐπιφορτίζεται δηλ. ὁ Οἰκονόμος νὰ πληρώσει τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς τοῦ ὑπάλληλῳ του; Ἡ μήπως θάπρεπε νὰ ὑποθέσουμε ὅτι τοῦ δίνονται ἀπλῶς γιὰ εἰδοποίησή του; Γνωρίζοντας ὁμως ἤδη ὅτι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ρήγα καλύφθηκαν μὲ τὰ χρήματα ποὺ βρέθηκαν στὴν κατοχὴ του (Protoc. 1798, ἀρ. 20) ἴσως δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα ἡ πρώτη ὑπόθεση.

Γιὰ τὸν Οἰκονόμου βλ. Β ρ α ν ο ὕ σ η ς, Ρήγας, ὁ.π., σ. 98, ὅπου καὶ ἡ προηγούμενη βιβλιογραφία. Ὑῶα ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Οἰκονόμου δημιουργήθηκε ἀρκετὸς θρύλος καὶ φυσικὸ ἦταν νὰ προκαλέσει καὶ τὴ σύνθεση στηλιτευτικῶν στιχουργημάτων. Στὴν ἀντίθετη πλευρὰ ἐμφανίζεται τὸ χειρόγραφο τοῦ Μιχ. Περόικαρη «Ρήγας ἢ κατὰ ψευδοφιλελλήνων» (Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, χφ. Λαδᾶ, κῶδ. ἀρ. 3). Βλ. Α. Β ρ α ν ο ὕ σ η ς,

al cancellista Radossevich e scrivano di conomus

Οἱ Πρόδρομοι, Βασ. Βιβλιοθήκη, ἀρ. 11, 'Αθ. 1955, σ. 172 - 200, ὅπου δημοσιεύονται καὶ ἀποσπάσματα, ἔχει δὲ ἀναγγελεῖ ἡ δημοσίευσή του ἀπὸ τὸν ἴδιο (Γ. Γ. Α α δ ᾱ ς - 'Α θ. Χ α τ ζ η δ ῆ μ ο ς, 'Ελληνικὴ Βιβλιογραφία τῶν ἐτῶν 1791 - 1795, 'Αθ. 1970, σ. 331) Τὰ στηλιτευτικὰ γιὰ τὸν Οἰκονόμου στιχουργήματα βλ. Γ. Γ. Α α δ ᾱ ς, παλαιὸν ἀνέκδοτον ποίημα περὶ τοῦ Ρήγα, Ν. 'Εστία ΚΔ' (1938) σ. 922 - 923.— Δ η μ. Σ ᾱ ρ ο ς, 'Ιαμβικὰ τετράστιχα περὶ τοῦ Ρήγα, Ν. 'Εστία ΚΔ' (1938) 1061 - 1063. 'Ο Περδικάρης κατηγορεῖ τὸν Οἰκονόμου σὰν φιλοκερδὴ ἀλλὰ συγχρόνως τὸν θεωρεῖ σὰν λυτρωτὴ τῆς 'Ελλάδος ἀπὸ μεγάλους κινδύνους. Γιὰ τὴν τύχη τοῦ Δημ. Οἰκονόμου μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ Ρήγα ἐλάχιστα εἶναι γνωστά. Οἱ περισσότερες ἐμμεσες πληροφορίες μιλοῦν γιὰ οἰκονομικὴ του ἐξαθλίωση παρὰ τὴν ἐπίσημη προστασία πὺδ φαίνεται νὰ τοῦ παρασχέθηκε ἀπὸ τὴν αὐστριακὴ κυβέρνησι μετὰ ἀπὸ σχετικὴ αἴτησή του. Βλ. «Πανδώρα» ΚΒ' ('Αθ. 1872) σ. 110 (Πρβλ. Α ρ. D a s c a l a k i s, Rhigas Velestinis, ὁ.π., σ. 133 σημ. 2) Σ π. Θεοτόκης, Οἱ τελευταῖοι χαιρετισμοὶ τοῦ Ρήγα, 'Αθ. 1931, σ. 32, ὅπου στίς "Notizie intorno al Riga Velestino" τοῦ Γ. Καλαφάτη ἀναφέρεται: "Mori egli deplorando la sua azione. Ha due fratelli a Vienna". 'Απὸ τὸ 'Αρχεῖο τῆς 'Ελληνικῆς Κοινότητος Τεργέστης καὶ ἀπὸ τὸ Archivio di stato di Trieste μόνο γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα 1797 - 1800 ἔχουμε κάποιες ἐνδείξεις. 'Η πρώτη μνεία γι' αὐτὸν βρίσκεται στὴ σ. κ' τοῦ σύμμικτου κώδικα τῆς Κοινότητος (πιθανῶς ἀνῆκε στὸν 'Ιωακείμ, διάκονο τὴν ἑλληνικὴ ἐκκλησίαν τῆς Τεργέστης στὰ 1797 καὶ ἐκτὸς τῶν ἀντιγράφων ἐπιστολῶν μεταξὺ ἱερέων τῆς κοινότητος ἀπὸ τὸ 1783 ὡς τὸ 1797 ἔχει καὶ μεταφράσεις ἀρχαίων κειμένων καὶ λόγους τοῦ Μάξιμου τοῦ Πελοποννησίου) ὅπου ὑπάρχει γράμμα (20 'Απριλίου 1797) τοῦ Γεωργίου Χρυσσοφού, πὺδ σπουδάξε στὴν Πάδοβα, πρὸς τὸν διάκονο 'Ιωακείμ. Σὲ ἄλλο γράμμα (7 'Ιουν. 1797) συγκεκριμέναν γράφει ὁ Χρυσσοφός: «...ἀπὸ τὰς 20 'Ιανουαρίου ὅπου ἔστειλα τὴν πόλιτζα εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου Δημητρίου Οἰκονόμου δὲν ἔλαβα πλέον καμμίαν (συνέχ. στὴ σ. 15) ἀπόκρισίν του, με ὅλον ὅπου πολλὰκις τοῦ ἔγραψα παρακαλῶντας τον. Ταῖς ἀπερασμέναις ὅμως τοῦ ἔγραψα διὰ τοῦ σιῶρ Κυριάκου Κατράρου, καὶ μοὶ ἔκαμεν τὴν ἀπόκρισιν ὁ σιῶρ Κατράρος ὅτι τοῦ ἐνεχείρησε τὸ γράμμα, καὶ τὸν ἐρώτησε, καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπεκρίθη ὅτι ἡ καμπιάλε μου εἰς Γιάσι δὲν ἐπληρώθη· ἀλλὰ ὁ σ κ υ λ ο ς ἦτον εἰς χρέος νὰ μοὶ στείλῃ τὴν καμπιάλε ὀπίσω, αὐτὸς ὅμως δὲν ἐκαταδέχθη οὔτε νὰ μοὶ ἀποκριθῇ, καὶ με ἀφάνισε· ἐγὼ, ἀγαπητέ, ζῶ πάντα με χρέος, ὡς τῆς εἶναι φανερόν· 8 μῆνες εἶναι, ἀφ' οὗ ἐπαρακάλεσα αὐτὸν τὸν ἄθεον τὸν Οἰκονόμου νὰ μοὶ κάμῃ τὴν καλοσύνην, ὁ ὁποῖος ἀντὶ καλοσύνης, μοὶ ἔφερε τὸν ἔσχατον ἀφανισμόν· ἐπειδὴ ἐγὼ με ἄλλο μέσον ἤμποροῦσα νὰ λάβω ἀπόκρισιν εἰς δύο μῆνας, καὶ ἤμποροῦσα νὰ γράψω τοῦ θείου μου. 'Ας ὄψεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως...». 'Απὸ γράμμα τῆς 20 'Ιουν. 1797 φαίνεται πῶς ὁ Δημ. Οἰκονόμου δὲν κατόρθωσε νὰ ἐξαγγυρώσει τὴ συναλλαγματικὴ τοῦ Χρυσσοφού ἀπὸ τὸ Γιάσι καὶ ὁ Χρυσσοφός ἐξακολουθεῖ νὰ βρίσκεται σὲ ἐνδεία.

Στὰ 1799 ἀναφέρονται ἐπίσημες διαμαρτυρίες γιὰ τὴν ἄρνηση τοῦ Οἰκονόμου νὰ πληρώσει τὸν πρόξενον τῆς Νεαπόλεως γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ φορτίου ἐνὸς πλοίου του πὺδ κατελήφθη ἀπὸ τοὺς 'Αγγλους (Archivio di Stato di Trieste, Archivio di Borsa, registro 98, anno 1798, p. 491, 544. Βλ. ἐπίσης AST, C. R. Governo, Protocollo anno 1798, No 1281, anno 1799 No 1288, an. 1800 No 1290). Τὴν τελευταία μνεία τῆς παρουσίας του στὴν Τεργέστη, ἀπ' ὅσο μπορεῖ μέχρι τώρα νὰ εἶναι γνωστό, τὴν ἔχουμε ἀπὸ τὸ 'Αρχεῖο 'Αγιάς τῆς 'Εθν. Βιβλιοθήκης (Τμῆμα Χειρογράφων 'Εθν. Βιβλιοθήκης, 'Αρχεῖο Συνεταιρισμοῦ 'Αγιάς, Θεσσαλικά ἀρ. 429), ὅπου γράμμα ἀπὸ τὸ Τριέστι τῶν «αὐταδέλφων Οἰκονόμου καὶ Συντροφίας» πρὸς τὰ 'Αδέλφια Χατζηιωάννου καὶ Συντροφία στὴ Βιέννη (11 Φεβρ. 1800 Ν). Στὸ τέλος λοιπὸν ἀναφέρεται «...Τὸν κύρ 'Αλέξιόν σας,

Cancelleria de Vecchi il pieno agradi- Q u o a d
mento per il loro zelo dimostrato nell' 2 u m: fù
aver trasferiti li due arrestanti Vale- intimato-
stinlis e Coronio a Vienna ³⁸. alli me-
desimi.

Aprile

Mese
Aprile
giorno
della
spedi-
zione.

52	5	Decreto presidiale di 4 corr[en]te con il quale in seguito a rescritto ministeriale de 14 p[rossimo] p[assato] viene rimmesa la remunerazione per li due commissarj che accompagnarono gli arrestanti di stato Valestinlis e Coronio ³⁹ .	Fù con- segnato allli me- desimi.	—
54	7	D[etto] de 5 d[etto] inesivo a Ressoluzione ministeriale de 29 p[rossimo]	Verrà eseguito	

ὅταν τὸν γράψετε, εἰπέτε του, ὅτι ὁ Δημήτριος μας τὸν προσκυνεῖ...». Μετὰ τὸ 1800 χάνουμε τὰ ἴχνη τῆς παρουσίας του στὴν Τεργέστη. ῾Ο ῾Ενεπεκίδης (Π. ῾Ενεπεκίδης, Ρήγας - ῾Υψηλάντης - Καποδίστριας. ῾Ερευναι εἰς τὰ ῾Αρχεῖα τῆς Αὐστρίας, Γερμανίας, ῾Ιταλίας, Γαλλίας καὶ ῾Ελλάδος. ῾Αθ. 1965, σ. 48) ἀναφέρει ὅτι «δὲν φέρεται ἐνταφιασθεῖς εἰς τὴν Βιέννην», οὕτε ὅμως καὶ στὴν Τεργέστη, ὅπως ὑποθέτει. Στὴ σχετικὴ μνεῖα του ποὺ κάνει γιὰ τοὺς Οἰκονόμου τῆς Αὐστρίας ἐπισημαίνει τὴ δυσκολία τῆς κατάρτισης τοῦ οἰκογενειακοῦ δέντρου τῶν Οἰκονόμου τῆς Αὐστρίας, ποὺ ἤλθαν ἀπὸ τὴ Μακεδονία ἢ Θεσσαλία θὰ ἦταν ἴσως παρακινδυνευμένο νὰ θεωρήσουμε σὰν μιὰ οἰκογένεια τοὺς Οἰκονόμους τῆς Αὐστρίας. ῾Αξίζει νὰ σημειωθεῖ πὼς ἤδη στὴν Τεργέστη ὑπῆρχαν δύο οἰκογένειες, ἡ μιὰ Χιακῆς καταγωγῆς καὶ ἡ ἄλλη Μακεδονικῆς. ῾Όσον ἀφορᾷ τὴν οἰκογένεια τῶν βαρῶνων Οἰκονόμου, τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομικὴ παρουσία στὴν Τεργέστη γίνεται σημαντικὴ στὸ δεῦτερο μισό τοῦ 19ου αἰ., ἡ καταγωγὴ τῆς εἶναι ἀπὸ τὶς Σέρρες τῆς Μακεδονίας.

῾Ο Δημήτριος ῾Ανδρ. Οἰκονόμου, ἰδρυτῆς τοῦ μεγάλου ἀτμομύλου στὴν Τεργέστη στὰ 1872, πέθανε σὲ ἡλικία 50 ἐτῶν στὰ 1878. (Στὸ ῾Αρχ. ῾Ελλην. Κοινότητος Τεργέστης· VI Libro Decessi, σ. 122, ἀρ. 713, ὅπου ἡ μνεῖα γιὰ τὸ θάνατό του, ἀναφέρεται ὡς καταγόμενος ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Στὸ V Libro Battesimi σ. 98 καὶ 113, ὅπου σημειώνεται ἡ βάπτισις τῶν δυὸ παιδιῶν του Καλλιρόης καὶ ῾Εκτορα, σὰν τόπος καταγωγῆς τῆς οἰκογενείας δηλώνονται οἱ Σέρρες. ῾Ισως ὁ τελευταῖος τόπος ἐγκατάστασης τοῦ Δ.Α. Οἰκονόμου, πρὶν ἀπὸ τὸν ἐρχομό του στὴν Τεργέστη ἦταν ἡ Θεσσαλονίκη. Μᾶλλον λοιπὸν θὰ πρέπει νὰ ἀποκλεισθεῖ συσχετισμὸς τῶν δύο οἰκογενειῶν. (Γιὰ τὶς σχετικὲς ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο τῆς κοινότητος πληροφορίες εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν ῾Αρχιμανδρίτη κ. Τιμόθεο ῾Ελευθερίου, ποὺ μοῦ ἔστειλε κατὰ παράκλησή μου).

38. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 156 σημ. 29.

39. Βλ. πιδὸ πάνω σ. 156 σημ. 29.

p[assato] con ordine che tanto le casse, secondo —
 che gl'effetti dell'arrestante di Stato gl'ordini
 Valestinlis restino sino ad ulteriore ricevuti.
 ordine, soltanto che le stampe greche
 che si trovano apresso questa Direzione, come quelle esistenti nelle 3
 casse appresso la revisione de libri
 venghino abbracciate in presenza d'um
 Commissario di Polizia ⁴⁰.

ΟΛΓΑ ΚΑΤΣΙΑΡΔΗ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ - ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΙΣ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1942

Στις 29 Σεπτεμβρίου 1941, ἑπτὰ ἡμέρες μετὰ τὴν ἄφιξη τῆς ἐλληνικῆς κυβέρνησης καὶ τοῦ βασιλιᾶ Γεώργιου στὸ Λονδίνο, ὁ Τσουδερός συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Χαράλαμπο Σιμόπουλο, Ἑλληνα Πρεσβευτὴ στὸ Λονδίνο, ἐπισκέπτεται στὸ Foreign Office τὸν Sir Alexander Cadogan, μόνιμο ὑφυπουργὸ ἐξωτερικῶν. Τὸ κύριο θέμα αὐτῆς τῆς συνάντησης εἶναι ἡ πρόταση τοῦ Τσουδεροῦ γιὰ σύναψη συμμαχίας τῆς Ἑλλάδας μὲ τὴ Βρεταννία γιὰ τὴ μεταπολεμικὴ περίοδο ἐπειδὴ, ὅπως τονίζει ὁ ἴδιος, ὑπάρχει μεγάλη ταυτότητα ἐλληνικῶν καὶ βρεταννικῶν συμφερόντων καὶ πολιτικῆς. Ὁ Τσουδερός δείχνει ἐπίσης τὴν πρόθεσή του νὰ προσφέρει στὴ Βρεταννία τὴ χρῆση ὀρισμένων ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν βάσεων στὸ ἐλληνικὸ ἔδαφος. Ὁ Cadogan ἀπαντᾷ ὅτι ἡ πρόταση αὐτὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἂν τὸ Foreign Office ἀποφασίσαι νὰ τὴν ἐξετάσει λεπτομερέστερα θὰ τοῦ ζητήσουν νὰ διατυπώσει συγκεκριμένες προτάσεις πάνω στὸ θέμα αὐτὸ ¹.

Ὁ Cadogan σχολιάζοντας αὐτὴ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Τσουδεροῦ, ὑπογραμμίζει τὴ σημασία τῶν προσφερόμενων ναυτικῶν βάσεων γιὰ τὴν «ἀστυνόμευση» τῆς Μεσογείου ἀπὸ τὴν Βρεταννία μετὰ τὸν πόλεμο. Γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ θὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ ΗΠΑ καὶ ἡ Τουρκία. Οἱ ΗΠΑ ὅμως δὲν εἶναι γνωστὸ πῶς θὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκία ἡ προσφορὰ αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ συνεκτιμηθεῖ μὲ τὴν ἀπαίτηση ποὺ ὁπωσδήποτε θὰ προβάλουν οἱ Ἕλληνες, συνδυασμένη μὲ τὴν πρόταση γιὰ συμμαχία,

40. Πρβλ. Ἀμαντος, ὁ.π., σ. 144(145) - 150(151).

1. R 8810 F.O. 371/29817 Σχόλιο Cadogan 29 Σεπτεμβρίου 1941.